

Roihuvuoren seurakunnan lehti

Kiikari

2012

Kesä

Piispa Irja Askola:

**Kesää ei
tarvitse suorittaa**

Kiikarissa

Kaunis ja pyhä

LAajasalon kirkolla kokoonnuttiin tänä kevään kolmesti luontoiltaan teemalla Salaperäinen saaristo. Näissä tilaisuuksissa everstiluutnantti evp., luontovalokuvaaja **Jarmo Nieminen** esitteli puolustusvoimien käytössä olleiden Helsingin edustan saarten lähes koskematonta luontoa. Yhteinen kokemus yleisön keskuudessa oli ihmetys siitä, kuinka luontoarvoiltaan niin ainutlaatuinen maailma alkaa aivan kotioveltamme.

Luontoillat nostattivat huolta linnakesaarten tulevaisuudesta. On mahdollista, että jo piankin saaret avautuvat sellaiselle ihmisen toiminnalle että luontoarvot menetetään. Päätöksiä ei ole vielä tehty, joten asioihin voidaan vaikuttaa.

LUONTO KUISKII jostakin suuremmasta kuin pelkillä aisteillamme voimme havaita. Luonnossa voimme kokea pyhän kosketuksen. Vanhan kristinopin mukaan luonto herättää ihmisessä kaipauksen Jumalan puoleen. Luonto ja usko tukevat toisiaan.

LUTERILAISILLA KIRKOLLA on kolmen vuoden ajan yhteisenä painopisteenä Pyhä. Tavoitteena on rohkaista etsimään ja lähestymään pyhää. Katse halutaan suunnata kirkon uskoon, hengelliseen elämään ja pyhän kohtaamiseen. Toisaalta pyhä-tee ma ohjaa tarttumaan kristillisestä näkökulmasta aikamme ajankohtaisiin kysymyksiin, rauhan kaipuuseen, luomakunnasta huolehtimiseen ja ihmisten arvoon. Pyhään liittyy myös kutsu pysähtyä ja hiljentyä keskeisen äärellä.

Pyhä on läsnä luonnossa, ja nyt on aika ihmetellä sitä. Eri tyisellä tavalla Pyhä on kohdattavissa Jeesusuksessa, Jumalan Pojassa. Ja juuri vietetyn helluntain sanoma on, että Pyhä Henki on Jumalan lahjana salaisesti myös meissä.

ps. Seurakunta on auki myös kesällä! Tervetuloa mukaan.

Virkistävää kesää

Timo Pekka Kaskinen
päätoimittaja
kirkkoherra

Uuteen kappeliin mahtuu noin 60 ihmistä kerrallaan.

Sonórus -kuoro mukana Kampin kappelin avajaisissa

Kampin kappelin avajaisia vietetään Lasipalatsin aukiolla 31. toukokuuta. Piispa Irja Askola vihki kauliin puukappelin käyttöön. Myös Roihuvuoren seurakunnan Lapsi- ja nuorisokuoro Sonórus on mukana avaamassa kappelia, joka löytyy aivan ydinkeskustan vilinän keskeltä.

Narikkatorin laidalle kohonneeseen kappeliin kiinnittyy katse jo kaukaa. Sisältä kappeli näyttää upealta puuteokselta, jonka keskeisenä elementtinä on hiljaisuus.

Toiminnanjohtaja **Tarja Jallin** mukaan kappeli on tarkoitettu nimenomaan hiljentymisen ja kohtaamisen paikaksi. Sitä ei ole suunniteltu jumalanpalveluksia, ei häitä eikä kasteita ajatellen. Paikkojakin on ra-

Kappelissa on tilaa noin 270 neliötä.

joitetusti; soikeaan kappeliin mahtuu kerrallaan vain 60 ihmistä. Jallin mielestä kappeli on myös oiva paikka tavata sekä kirkon että kaupungin työntekijöitä. Sinne on palkattu kuusi työntekijää sosiaaliviraston puolelta ja toiset kuusi tulevat Helsingin seurakuntayhtymästä.

Rakennuksessa on käytetty taitavasti luonnonmateriaaleja: puuta, kiveä ja lasia. Tilaa kappelissa on kokonaisuudessaan 270 neliötä. Kirkkosalin lisäksi rakennus käsittää informaatioaulan sekä vastaanottotilan, jossa on mahdollista käydä kahdenkeskisiä keskusteluja työntekijöiden kanssa.

Runsaasti huomiota saanut kappeli on arkkitehtitoimisto K2S:n arkkitehtien **Kimmo Lintulan**, **Niko Sirolan** ja **Mikko Summasen** käsialaa. Palkintoja voittanut rakennus on yksi Helsinki Design -pääkaupunkivuoden kärkihankkeista.

Kappeli on avoinna yleisölle 1. kesäkuuta alkaen ja se pidetään avoinna päivittäin: arkisin klo 7–20 ja viikonloppuisin klo 10–18.

Juna puksuttaa Kampiin

Lapsi- ja nuorisokuoro Sonórus aloittaa Kampin kappelin juhlallisuuden laulullaan klo 17.15 kappelin edustalla. Sonórus esittää Lasten kirkko soikoon -konsertin ohjelmistoa yhdessä Tapiolan lapsikuoron sekä Kannelmäen seurakunnan ja Pukinmäen kirkon lapsikuorojen kanssa. Kuoroja johtaa hiippakuntakanttori **Hanna Remes**.

Puolituntia kestävässä esityksessä puksuttaa Evankeliumijuna, jossa lauluja lauletaan niin hyvään,

Roihuvuoren seurakunnan Sonórus-kuoro saa kunnian laulaa kappelin avajaisissa. Kuvassa kuorolainen Mirjami Kärkkäinen.

kuin pahaankin, oloon. Junan asemat kuuluttaa konduktööri **Jukka Holopainen**.

Kuorolaiset pukeutuvat monenkirjavasti iloihin väreihin ja taitaapa muutamalla laulajalla olla päässään kesäinen hattukin.

Mirjami Kärkkäinen on harjoitellut negrospirituaaleja Lapsi- ja nuorisokuoro Sonóruksen riveissä tammikuusta alkaen. Kappaleet ovat tulleet kevään aikana harjoiteltua hyvin.

– Varsinaista lempilaulua ei minulla oikeastaan ole, mutta ”Tähti säteilee” on aika kiva. Siinä on myös helppo alto-ääni. Toinen on sitten ”Kun mä tunnen sydämessäin”, koska siinä on kivat pianolla soitetut välisoitot. Tykkään niistä, Mirjami kuvailee esitettäviä kappaleita.

Kampin uusi rakennus on Mirjamille tuttu näky:

– Todellakin olen nähnyt Kampin kappelin, menen melkein joka päivä siitä ohi. Mielestäni se näyttää tynnyriltä.... Mutta on se loppujen lopuksi aika hieno.

Johanna Luumi

Kiikari
2012

Roihuvuoren seurakunnan lehti

Toimitus
Tulisuontie 2
00820 Helsinki
p. 09 2340 5700
fax. 09 2340 5701

Päätoimittaja
Timo Pekka Kaskinen
p. 09 2340 5700

Toimitussihteeri **Johanna Luumi**
johanna.luumi@evl.fi

Toimituskunta:
Anna-Mari Kaskinen, Marko Anttila (nuoret), Arja Vaulas (Laajasalon aluettyö), Riitta-Leena Sihvola (Roihuvuoren aluettyö), Päivi Meriläinen (lapset), Hanna-Kaisa Hartala

Ilmoitusmarkkinointi
Minna Zilliacus
020 754 2361
040 774 7777
minna.zilliacus@kotimaa.fi

Kustantaja:
Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa

KIRKKO HELSINGISSÄ
ROIHUVUOREN SEURAKUNTA

Paino: Esan Lehtipaino Oy, Lahti

Jakelu: Itella posti oy

Seuraava Kiikari ilmestyy 6.9.2012

Piispa Irja Askola arvostaa arkea ja avoimuutta

Luontevaan elämänrytmiin ja vuoropuheluun asettuminen merkitsee Irja Askolalle niin toisten ihmisten kuin itsensäkin kohtaamista, keskustelua luomakunnan ja Jumalan kanssa.

Askolan teksteissä elämä jäsenyyden arjen ja pyhän vuorotte-
lun kautta. Rytmillä on ihmiselle tarpeen, sillä ihminen on jo olemukseltaan rytmikäs, mikä näkyy Askolan mukaan kaikissa kulttuuri-
reissa.

– Arjen rytmi on jokaisella omanlaisensa. Itselleni on tärkeää arvostaa arkea ja nähdä tavallisuudessa merkitystä. Arjen juhlatuokio voi olla pieni oivallus siitä, kuinka paljon hyvää ja kaunista sittenkin on olemassa, Askola toteaa. Pyhäkin hipaisee piispan mukaan arkea.

– Arjen kulkuun voi rakentaa myös pieniä, sisäisiä svuntoja: metrossa voi kenenkään huomaamatta piipahtaa ”rukouksen sillalla” tai lähettää tekstarin hänelle, jota unohiti kiireessä kiittä.

Kirkkovuoden Irja Askola näkee paitsi elämän rytmittäjänä myös kutsuna yhteyteen. Kirkkovuosi on kaikenlaisten ihmisten vuosi. Kirkkovuoden kuluessa saa kohdata koko ihmiselämän kirjon: syntymän ja kuoleman, epätoivon ja uuden alun, pelon ja luottamuksen. Kirkkovuoden kierrosta ja sen henkilögalleriasta voi etsiä itsensä ja oman paikkansa. Seurakunta on siltojen rakentaja arjen ja juhlan välille, eri sukupolvien välille, erilaisten ihmisryhmien välille.

Tilaa kohtaamiselle

Aito kohtaaminen tapahtuu Irja Askolan mukaan samalta tasolta.

– Vuoropuhelussa unohdetaan kommentaminen ja päällepäsmärointi. Silloin toteutuu sydämellinen uteliaisuus siitä toisesta, joka on erilainen kuin minä. Vuoropuhelussa suostuu myös yllätyksiin: valmistaa käsikirjoitusta ei ole eikä lopputulosta voi etukäteen tietää, Askola kuvailee.

Sysäys vuoropuheluun nousee itsestään Luoja: Jumala on jatkuvassa vuoropuhelussa ihmisten ja luomakunnan kanssa. Myös Jeesuksen tapa kohdella ihmisiä ja antaa heidän kanssaan keskusteluun antaa kiinnostavia vinkkejä vuoropuhelun voimasta.

Vuoropuheluun kuuluu piispan mukaan myös vaikeiden asioiden kohtaaminen toista arvostaen. Eri-laisuuden ymmärtäminen on tarpeen erityisesti kirkollisessa keskustelussa, jossa on monenlaisia näkemyksiä.

– Herätysliikkeet ovat osa kirkkoamme ja ne toimivat monissa paikallisseurakunnissa aktiivisesti ja vastuuta kantaen. Myös kipupisteitä on kohdattu, mikä on luonnollista ihmisten välisessä kanssakäymisessä. Kannatan avointa keskustelua

ja avaraa kirkkoa, jossa erilaiset ihmiset voivat kohdata toisensa ja hyväksyä erilaisuutensa saman kirkon jäsenenä ja saman Jumalan rakastamina.

Rohkaisija ja tukija

Yhteiselämään tarvitaan myös johtajia. Piispan tehtävä suhteessa paikallisseurakuntiin on Askolan mielestä olla rohkaisija ja tukija, joka tarvittaessa osallistuu yhteisten ongelmien ratkaisuun.

– Piispa on myös se, joka verkostoissaan ja yhteiskuntasuhteita hoitaessaan voi tuoda seurakuntien asi-
antuntemusta ja työn merkityksellisyttä päättäjien tietoon. Yhtä lailla kuin seurakunnat tarvitsevat piispa-
paa, piispa tarvitsee seurakuntia.

– Minua koskettaa se, että sunnuntaisin hiippakunnan piispan puolesta rukoillaan. Se on näkymättömän side minun ja seurakuntien välillä.

Kirkon ja yksittäisen kristityn tehtäväksi Askola näkee armon tuomisen heikkouteen. Siihen tarvitaan herkkyyden ja vahvuuden rinnakkaisuutta.

– Herkkyyden vahvuuden edellytys. Kirkon on oltava herkkä ihmisten haavoille ja keskeneräisyydelle, jotta se voi tuoda niiden keskelle armon. Tämä viesti voimaannuttaa niin yksilön kuin yhteisömmä. Vahvuus ja herkkyyden ovat sisäkkäin kirkon identiteetissä ja tehtävässä, Askola painottaa.

– Kristityn identiteetti on kutsu toteuttaa armoa ja oikeudenmukaisuutta omassa elämänsäpiirissään ja omalla tavallaan. Jotta voisi toteuttaa kutsunsa, on kiinnostuttava kaikesta siitä, mikä on totta ja todellista ja samalla viipyiltävä Jumalan lähellä.

Jo joutui armas aika

Piispa ja runoilija Irja Askola tunnistaa yhteyden runojen ja rukouksen kielen välillä.

– Uskon kuvausta on runsaasti olemassa runokielisenä. Raamatun psalmit, virret ja hengelliset laulut, jotkut kirkkoisien vanhat tekstit – kaikista niistä löytää runoa. Runo on tunnekieltä ja tarjoutuu avuksi myös silloin, kun on kuvattava jotakin, jota ei voi tyypistää tilastoksi tai kahlita julkilausumaksi. Runo jättää tilaa. Hyvään runoon voi kävellä sisään ja antaa sanojen kantaa. Siksi runon kieli lähenee myös rukouksen kieltä.

– Suvivirsi nostaa monenlaisia tunteita pintaan. Kesä on joillekin unelma, toisille ongelma. Toiveet ja todellisuus eivät aina kohtaa. Kunpa olisimme armollisia itsellemme ja toisillemme. Muistaisimme, että kaikenlaisissa kesäpäivissä Jumala on läsnä, siunaten. Hänelle kelpaamme sirpaleittenkin keskellä. Kesä ei tarvitse suorittaa. Säästä tai suunnitelmista riippumatta, armon aurinko paistaa.

Hanna-Kaisa Hartala

Piispa Irja Askola: Kaikenlaisissa kesäpäivissä Jumala on läsnä, siunaten. Hänelle kelpaamme sirpaleittenkin keskellä.

Maija Anttila

”Piispa Irja Askolan vierailu Roihuvuoren seurakunnassa alkoi yhteisellä lounaalla Laajarannan huvilalla. Lounastapaamiseen oli kutsuttu joukko seurakunnan yhteistyötahojen ja eri alueitten edustajia. Keskustelu polveili lasten ja nuorten tilanteesta erilaisiin diakonisiin haasteisiin, seurakunnan alueen väestön moni-ilmeisyyteen ja eri tahojen toiveisiin lisääntyvästä yhteistyöstä seurakunnan kanssa. Loppusanoissaan piispa Irja Askola kertoi kuulleensa puheenvuoroissa paljon iloisia ylypeyttä omasta työstä, yhteisön ja yhteisöllisyyden arvostamista ja toivoa tulevaisuuden suhteen.”

Anja Nurminen, kappalainen

”Iltapäivällä oli vuorossa piispan ja työntekijöiden tapaaminen. Esittäydymme piispan ehdotuksesta niin, että jokainen esitteli yhden työtoverinsa, samalla kertoen muutamia hyviä asioita tästä työtoveristaan. Sen jälkeen piispa haastoi meitä pohtimaan niitä asioita, jotka auttavat meitä jaksamaan työssämme. Pohdimme myös mitä asioita toivoisimme olevan vähemmän työssämme, ja minkälaisia asioita enemmän. Monia tärkeitä sanoja ja asioita nousi esiin. Toivottavasti sanat eivät jääneet vain ilmaan leijumaan, vaan niin esimiehet kuin jokainen meistä työntekijöistämme tarttuu niihin, ja yhdessä voimme rakentaa parempaa seurakuntaa ja työyhteisöä.”

Marja Alfthan, pastori

”Illalla piispa tapasi seurakuntaneuvoston väkeä. Piispa Irja Askola loi välittömän tunnelman keskustelutilaisuudelle, jossa seurakuntaneuvoston jäsenet sekä esittelivät itsensä, että kertoivat seurakunnassamme vireillä olevista asioista. Esille nousivat niin seurakunnan aktiivinen kuuskymppisten toiminta kuin Kruunuvuoren rannan tuomat haasteet. Samoin luottamusihmiset pohtivat, kuinka seurakuntamme messuja tulisi jatkossa kehittää. Ilta päättyi piispan tarkkakatseiseen yhteenvetoon päivän keskusteluita ja niistä positiivista tunnelmista, joita vierailu oli piispassa herättänyt.”

Johanna Luumi, tiedottaja

Maija Anttila

Hanna-Kaisa Hartala

Luomakunnan sunnuntai 24.6. Laajarannassa

Luojan ihmeellinen luomistyö on vahvasti näkyvillä kesäisessä luonnossa. Luomakunnan sunnuntain teemoina ovat luominen, ihmisen vastuu ja kiitos. Roihuvuoren seurakunnassa haluamme tänä vuonna viettää tuota tärkeää sunnuntaita avoimen taivaan alla.

Luomakunnan sunnuntain jumalanpalvelusta vietetään 24. kesäkuuta Laajarannassa, jossa saam-

me olla ulkoilmassa kauniin luonnon keskellä ja nauttia meren liplatukselta. Lämpimästi tervetuloa!

Luomakunnan sunnuntain sanajumalanpalvelus su 24.6. klo 12 Laajaranta, Humalniementie 15 ei ehtoollista.

Huom! Roihuvuoren ja Laajasalon kirkoissa ei vietetä 24.6. messua.

Papin tärkein tehtävä on ihmisten kohtaaminen

Ulkoilu ja kulttuuri ovat Roihuvuoren uuden aluekappalaisen Anja Nurminen rakkaita harrastuksia. Helsingin kulttuuritarjonta on runsaampaa kuin Myrskylän, joten se voisi olla yksi syy Anjan päätökseen jättää Myrskylän kirkkoherruus ja siirtyä Roihuvuoren seurakunnan kappalaiseksi.

Mariano Anttila

– Roihuvuoren seurakunnassa on paljon erilaista, aktiivista toimintaa ja runsaasti vapaaehtoisia, kuvailee kappalainen Anja Nurminen uutta työympäristöään.

– Koen olevani enemmän kaupunkiihminen ja viihdyn isossa työyhteisössä, pohtii Anja. Pienessä, yhden papin seurakunnassa oli toisaalta helppoa lähestyä ihmisiä ja etsiä yhteistyömahdollisuuksia. Tätä oppia Anja aikoo soveltaa uusissa, isommissa ympäristöissä.

Pakistanin ja Myrskylän kautta Roihuvuoreen

Lähetystyö oli kristillisessä kodissa kasvaneen Anjan haave jo rippikoulussa. Teologian opiskelu varmisti haaveen toteutumisen, naisiahan ei vielä siihen aikaan vihitty papeiksi. Vuodet 1989–96 Anja vietti pohjoisessa Pakistanissa Peshawarin kaupungissa lähellä Afganistanin rajaa, ensin pyhäkoulu-, sitten naistyössä ja lopuksi Raamattu-kirjeopiston rehtorina.

– Se oli jakso, joka muutti ratkaisevasti ajatteluani ja vaikuttaa edelleen voimakkaasti elämäni, kertoo Anja.

Totta, monikulttuuristen perheiden tukeminen ja maahanmuuttajien asema kirkossa vilahtelevat tavan takaa Anjan puheessa.

Ensivaikutelmat Roihuvuoren seurakunnasta?

– Paljon erilaista, aktiivista toimintaa ja runsaasti vapaaehtoisia, kuvailee uusi kappalainen ilahtu-

neena ensivaikutelmiaan viikon työkokemuksen pohjalta.

Anjan vastuulla on Roihuvuoren, Marjaniemen ja Tammisalalon alue työ yhdessä kahden diakoniatyöntekijän, kanttorin ja helmikuussa aloittaneen Marja Alftanin sekä reilun vuoden työskennelleen Riitta-Leena Sihvolan kanssa. Tiimi on siis varsin nuori.

Mihin aiot tarttua ensimmäiseksi?

– Aivan ensiksi haluan päästä sisälle täkäläiseen jumalanpalveluselämään ja sitä kautta koko toimintaan. Haluan vahvistaa sellaista jumalanpalveluselämää, johon ihmisten on helppo tulla. Kaikki toimintamme on ihmisiä, ei työntekijöitä varten.

Toiminnan vakiinnuttamisen monien muutosten jälkeen Anja näkee tärkeänä.

Pitkällä tähtäimellä verkon ja netin hyödyntäminen kiinnostaa Anjaa. Hän pohtii erityisesti, onko ympärillä ihmisryhmiä, jotka jäävät nykytoiminnassa pimentoon. Mitkä ovat ne väylät ja kanavat kohdata ne ihmiset, jotka eivät tule kirkkoon?

Mikä on antoisinta papin työssä?

Antoisinta papin työssä on Anjan mielestä ihmisten kohtaaminen.

– Olen aina ollut kiinnostunut ihmisistä, siksi papin työ tuntuu

omalta. Tärkeintä on viedä evankeliumia eteenpäin, tapoja voi olla monia, toimintaympäristöt voivat vaihtua. Esimerkiksi maahanmuuttajanaiset osallistuvat mielellään erilaisiin ”käden töihin”. Yhdessäolo on luontevaa, samalla voi kokea pyhyttä, pitää hauskaa ja virkistyä, vaikka ei osaisikaan kieltä.

Laajasalon kirkon +/- kuusikymppisten monipuolisen toiminnan Anja näkee myös seurakuntamme vahvuutena. Kirkossa tulee olla matala kynnyks ihmisten osallistumiselle. Työikäisten ja nuorten aikuisten mukaan saamisen Anja kokee erityisenä haasteena.

Hallintotehtävät kiinnostavat myös. Tällä haavaa Anja on pappismentorina tuomiokapitulissa ja myös piispaikokouksen jäsen.

– Uskon saavani virikkeitä omaan seurakuntatyöhöni näistä luottamustehtävistä, kertoo Anja.

Mitä odotat meiltä seurakuntalaisilta?

– Toivon, että ihmiset rohkaistuisivat kertomaan toiveistaan ja tarjoutuisivat tekemään jotain yhdessä.

Rakkain psalmisi?

– Psalmi 42:2–3: Niin kuin peura janoissaan etsii vesipuroa, niin minä kaipaan sinua, Jumala. Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa.

Päivi Karimaa

Yhteisöllisyys on roihuvuorelaisten voimavara

Otto-Ville Mikkeli ihastui Roihuvuoren 50-lukulaisuuteen ja merenläheisyyteen auttaessaan ystävänsä muuttossa ja muutti perheineen pian perässä. Vuodesta 2003 Roihuvuoreen asunut Mikkeli tunnetaan Roihuvuori-aktiivina, joka innostuu ja innostaa yhteiseen toimintaan.

– Aktiivisuuteni sai alkunsa, kun vedin kurssia Helsingin historialta ja pistin oppilaat kirjoittamaan eri alueista. Huomasin, ettei Roihuvuoresta ollut kirjoitettu mitään ja aloin tehdä artikkeleita Wikipediassa. Projekti jäi päälle ja muutkin ovat jo tekstiä täydentäneet, Mikkeli kertoo.

Samaan tapaan omalla painolla on syntynyt myös Roihuvuoren yhteisöllisyys.

– Täällä on ollut monta eri porukkaa kuten Tuhkimo-puiston aktiivit ja Kyläkahvilan aktiivit, jotka ovat pikkuhiljaa tutustuneet toisiinsa. Ihmiset myös muuttavat alueen sisällä ja verkostoituvat samalla.

Yhteisöllisyys ei Mikkelin mukaan ole ajan ilmiö joka paikassa.

– Roihuvuoren sosioekonomisen rakenteen on sen tyyppinen, että yhteisöllisyys syntyy. Toimintaan tarvitaan innostuneita ihmisiä, joita Roihuvuoreen on monenlaisia.

Esimerkiksi Roihuvuoripäivästä kyläjuhliksi kasvanutta tapahtumaa

järjestää aktiivisesti 35 roihuvuorelaista, mutta juhlien aikaansaamiseksi tarvitaan lopulta satojen vapaaehtoisten työpanos – myös lasten, jotka taiteilevat katuliiduilla jalkakäytävillä.

– Palkallisia työntekijöitä ovat vain kahdesti vuodessa ilmestyvän kylälehden taittaja ja japanilaistyyllisen puutarhan äänimies, muuten tapahtumia pyöritetään vapaaehtoisvoimin, Mikkeli toteaa.

– Roihuvuoren valinta vuoden 2010 kaupunginosaksi onkin osallistuvien ihmisten ansiota. Kun ihmiset huomaavat saavansa ideoilleen tukea, niitä syntyy lisää.

Aktiivinen kyläyhteisö

Roihuvuoren seurakunta on luonteva osa kyläyhteisöä, sillä suntio Pekka Keränen on Roihuvuoriseururan johtokunnan jäsen.

– Näin voimme käyttää yhteistä kalustoa seurun ja seurakunnan ju-tuissa, Mikkeli kertoo ja jatkaa

– Lisäksi kanttori Hannele Filp-

pula osallistuu aktiivisesti kyläjuhliin: Cantiamo-kuoro laulaa japanilaistyyllisessä puutarhassa ja kirkkosalissa on musiikillista ohjelmaa.

Juuri nyt Roihuvuori-aktiivien suuri hanke on kahden purkuun tuomitun hirsitalon siirtäminen kylätaloksi Tuhkimo-puistoon.

– Rahoitusta haetaan RAY:ltä ja säätiöiltä, mutta huomattava osa on hankittava muita kanavia pitkin ja siksi olemme saaneet keräyslupaa. Tarkoitus on tehdä kylätalosta kaikille avoin paikka, jossa on leikki-puiston tarvitsemien tilojen lisäksi mm. juhla- ja kokoustiloja sekä määrääjiksi vuokrattavia projektitiloja, Mikkeli kuvailee.

Roihuvuori-aktiivisuus on huomattu myös valtakunnallisella tasolla: Mikkelille myönnettiin vuonna 2011 oikeusministeriön demokraatiapalkinto vapaaehtoistyöstä. Uusille tai vanhoille roihuvuorelaisille, jotka haluavat mukaan toimintaan, Mikkeli antaa vinkin:

– Menkää mukaan, kun taloyhtiöiden pihalla grillataan ja seurakaa Roihuvuori-seuran sivua facebookissa. Lapsiperheiden kannattaa myös käydä Tuhkimo-puistossa ja liittyä facebookissa Roihuvuoren äidit ja isät -ryhmään.

Hanna-Kaisa Hartala

Mariano Anttila

– Toimintaan tarvitaan innostuneita ihmisiä, joita roihuvuoreen on monenlaisia, kiittää Roihuvuori-aktivisti Otto-Ville Mikkeli.

Tuhat kilometriä Santiagoon – vaellus on kuin elämä pienoiskoossa

Mutkaton yhteiselo

Via de la Plataa pitkin on jo vuosisatojen ajan valettu Santiagoon. Reitin varrelle on syntynyt vaeltajien majaverkosto, joka on tarkoitettu pitkän matkan kävelijöille ja pyöräilijöille. Edulliset majat ovat kunnan, seurakunnan tai jonkin muun yhteisön ylläpitämiä ja ne hoidetaan täysin vapaaehtoisvoimin. Yhteismajoitukset ovat varsin vaatimattomia, mutta aina niistä vaeltaja löytää vähintään petipaikan ja jonkinlaisen suihkun. Majat ovat kuitenkin aina siistejä ja niissä on ystävällinen vastaanotto. Vaeltajina emme vaadi palveluja, vaan kiitämme kaikesta osaksemme tulevasta vieraanvaraisuudesta.

Koska kaikki majoja käyttävät henkilöt ovat pitkän matkan kuljijoita, majoilla on aivan omanlaisensa tunnelma. Vaeltajien kesken syntyy nopeasti voimakas yhteisöllisyden tunto: olemme samalla matkalla ja meillä on samat tarpeet. Kaikki myös noudattavat yhteisiä sääntöjä: kukaan ei rymistele sisään ilta-kymmenen jälkeen ja aamukahdeksaan mennessä kaikki ovat pakanneet reppunsa, siivonneet jälkensä ja lähteneet matkaan.

Yhteiselo kaikenikäisten ja erimaalaisten vaeltajien kesken on mutkatonta. Siinä kysellään toisten jalkojen vointia, vinkataan muille ruokapaikasta, kokkaillaan ja syödään yhdessä ja pyykkiä pestään vuoronperään. Joidenkin vaeltajien kanssa kuljimme yli 200 kilometrin matkan yöpyen aina samoilla majoilla, toisia näimme vain kerran.

Eräiden amerikkalaisten vaeltajien kanssa kuljimme alkumatkasta muutaman päivän yhtä matkaa, sitten he hävisivät jonnekin – kunnes ilmestyivät taas 500 kilometrin jälkeen samalle majalle. Tuntui kuin olisi tavannut vanhat, hyvät ystävät!

Santiago 21

Viikkojen vaelluksen jälkeen, huhtikuun puolivälissä, tuntui uskomattomalta nähdä tienviitta: Santiago 21. Kohta ollaan perillä! Loppuun asti matka jatkui alkukesän vihreillä rinteillä, jossa omenapuut kukkivat ja takapihojen kanat kaakattivat. Äkkiä yhden kumpareen takaa avautui kerralla silmien eteen Santiagon kaupunki, katedraalin komeat tornit olivat vain kilometrin päässä. Pysähdyin hetkeksi. Olo oli aivan epätodellinen: tuhannen kilometrin vaellus, onko se nyt oikeasti takana-päin? Nytkö ollaan perillä? Minne huomenna kävellään?

Santiagossa, vaeltajien toimistosta, sain Compostelan, latinankielisen dokumentin siitä, että vaellus on suoritettu. Niitä on reitin taival-taneille annettu jo 1400-luvulta alkaen. Seuraavana päivänä kävin katedraalissa vaeltajien kiitosmessussa. Siellä näin katedraalin kuuluisan kiitosuitsutuksen: siinä valtaavan kokoinen suitsutusastia, el botafumeiro, heilui katedraalin poi-

Vaeltajan passiin saadaan leima jokaisesta majapaikasta, missä olen yöpynyt – tämä todistaa matkan taittuneen kävelen.

kittaislaivan päästä päähän: suitsutussavu levisi koko kirkkoon kiitoksen merkiksi ja matka sai kerrassaan upean päätöksen.

Maarit Mäenpää
Kamarikuoro Cantiamon
kuorolainen

ps. Kiitos Roihuvuoren seurakuntalaisille esirukouksista ja erityisesti Cantiamo-kuorolaisille mukana elämisestä!

Apostoli Jaakob on Espanjan suojeluspyhimys. Perimätieto ja historiankirjoitus todistavat, että Jakob, Sebedeuksen poika ja evankelista Johanneksen veli, on todellakin vaikuttanut Espanjassa. Ensin Jakob evankelioi Sevillan seudulla ja Andalusiassa ja myöhemmin Pohjois-Espanjassa, Galiciassa. Hänen oletetulle hautapaikalleen on sittemmin rakennettu Santiagon katedraali, joka on 1000-luvulta lähtien ollut suosittu pyhiinvaelluskohde.

Miltä kuulostaa tuhannen kilometrin kävely halki Espanjan? Paitsi liikunnallinen haaste, se on tuhti annos kulttuuria ja historiaa. Maalaiskylien arkea ja pääsiäisen ajan kokemista pienissä seurakunnissa - varsinaisen Espanjan tehokurssi. Se on myös luottamusta Jumalan huolenpitoon, yhteyttä vaeltajien kesken ja paikallisten kristittyjen kanssa.

Haaveena Via de la Plata

Tunnetuin vaellusreitti Pohjois-Espanjan halki on Santiago de Compostela, jonka kuljin yhdeksän vuotta sitten. Tuolla reitillä kuulin ensimmäisen kerran Via de la Platasta, noin tuhannen kilometrin reitistä, jota taivallataan etelän Sevillasta kohti Santiagoa. Siitä alkaen haaveenani on ollut kävellä jonain päivänä tuo tie kerralla alusta loppuun. Vuorotteluvapaalla tähän tarjoutui vihdoin mahdollisuus.

Maaliskuun alussa seisoin sitten Sevillassa Guadalquivir-joen rannalla valmiina matkaan. Tuhat kilometriä edessäni tuntui lähes mahdottomalta. Vierelläni seisojia eräs norjalainen vaeltaja niin ikään vuorotteluvapaalla oleva – **Mari** totesi, että pitkäkin matka alkaa yhdellä askeleella. Näillä sanoilla lähdimme matkaan.

Matkakumppanina minulla oli myös aikaisemmilta vaelluksiltani tuttu sveitsiläinen **Sirkka**. Aiempien retkiemme kokemuksella lähdimme liikkeelle hyvin rauhallisesti, kävelimme aluksi vain lyhyitä päivämatoja ja totutimme jalkam-

me kävelyrytmiin. Tiesimme myös, että jos rinkka on pakattu oikein ja säädöt ovat kohdallaan, painavakin rinkka kulkee selässä yllättävän kevyesti.

Yhteiset jakamisen hetket

Pyrimme pitämään päivämatoja alle 30 kilometrissä. Ensimmäinen sen ylittävä, 35 kilometrin päiväetappi, tuli täyteen 11. kävelypäivän kohdalla. Tuolloin saavuimme Casa de la Misericordia eli Armon talo -nimiseen yhteisöön, jossa toimitetaan päivittäin Vaeltajan messu. Messun päätteeksi kaikki vaeltajat kutsutaan eteen siunattaviksi. Tuona iltana meitä oli paikalla 12.

Tuntui ihmeelliseltä seisoa siinä, ventovieraiden keskellä ja kuitenkin niin kuin omiensa joukossa, ja olla liikkeellä niin monien siunausten ja rukousten saattelemassa. Omas puolestamme lupasimme Santiagoon päästyämme muistaa rukouksin tätä yhteisöä, joka tekee merkittävää työtä työttömien ja vammaisten parissa. Messun jälkeen siirryimme yhteiseen ruokapöytään. Nämä yhteiset jakamisen hetket olivat vaelluksen suola.

Kuukausi vaelluksesta sujui auringonpaisteesta, ja vasta 700 kilometrin jälkeen, Galician rajalla sää muuttui räntäsateiseksi. Koko reitti oli kohtalaisen tasaista tai lievästi kumpuilevaa maastoa n. 600-700 metrin korkeudessa, ja vasta pohjoisessa oli vuoristo-osuus. Reitin korkeimmat kohdat olivat n. 1260 metrissä ja noita solia ylittäessämme maassa oli 20 cm lunta.

Onko lapsella tilaa seurakunnassa?

Lapsiasiamies Roihuvuoren seurakuntaan

Roihuvuoren seurakunnan luottamusihmiset – seurakuntaneuvoston jäsenet – ottivat heille heitetyn haasteen vastaan: Roihuvuoren seurakunta saa oma lapsiasiamiehen. Lasten ”asianajaja” on tähän mennessä valittu jo 90 seurakuntaan. Roihuvuorella hankkeen puuhanaisiksi valjastettiin lapsityön tiiminvetäjä Päivi Meriläinen sekä seurakuntaneuvoston jäsen Kecia Salmenkari.

– Lapsiasiamies ajaa lapsen etua. Hän voi vaikuttaa oman seurakunnan sisäisiin ratkaisuihin, mutta suurena joukkona lapsiasiamiehet voivat vaikuttaa yhteiskunnallisesti lapsen asemaan, Kecia ja Päivi toteavat.

Kuka sitten voi olla lapsiasiamies?

– Lapsiasiamies voi mielestäni olla kuka tahansa meistä, joka haluaa kuulla ja ottaa lapsen huomioon, puuhanaiset uskovat.

– Samalla on muistettava huomioida koko perhettä, vaikka puhumekin tässä lapsista ja nuorista.

Päivi ja Kecia arvelevat, että seurakunnassa voitaisiin suvaita lapsia ja nuoria paremmin. Heidät otet-

Tehi Annelli Kovisto

taisiin mukaan yhteisiin tapahtumiin ja he olisivat aina samanarvoisia kuin kaikki muutkin ikäryhmät.

– Käytännön ratkaisuisa par-

haita keksijöitä ovat lapset itse. Lapsille voitaisiin vaikka järjestää kysely ”mitä kivaa minun kirkossani on tai voisi olla”, Kecia ideoi.

Kirkko lasta varten

Kirkon Lapsiasiamies -hanke alkoi vuonna 2009 kirkkohallituksen toimesta. Tavoite oli edistää lapsen hyvinvointia, tyttöjen ja poikien oikeuksia kirkossa. Lapsen asema haluttiin huomioida kirkon kaikessa toiminnasta: niin kirkon hallinnossa kuin ruohonjuuritasolla. Lasten ja nuorten näkemykset tulisi ottaa huomioon myös kirkon päätöksenteossa.

Seurakuntien Lapsityön Keskus, Poikien ja Tyttöjen Keskus, Nuorten Keskus ja Suomen Lähetysseuran nuorisotyö tarjosivat työkaluna kolmevuotista Näyn ja Kuulun-hanketta, joka on yhteistyöhanke Kasvatus ja Nuorisotyön ja Kirkon ruotsinkielisen työn keskuksen kanssa. Hankkeen ajatuksena sisältyi, että seurakunnista nimettäisiin lapsiasiahenkilö/t, joka tai jotka vievät hanketta painokkaasti eteenpäin.

Roihuvuoren seurakunnan lapsiasiamies tullaan valitsemaan vuoden 2012 aikana.

Samoin lapsityöntekijät osavat vastata kysymyksen, mikä olisi seurakunnan toiminnan kehittämisessä tärkeää lapsen näkökulmasta.

Kecian ja Päivin mielestä on tärkeää kysyä, onko lapsella tilaa meidän seurakunnassamme, vai onko lapsi vain hajuton, äänetön ja näkymätön.

– Lapsi pitää tunnustaa tasavertaiseksi seurakuntalaiseksi jo tänään. Puhumme usein lapsista tulevana seurakuntalaisina, mutta lapsikeskeisessä toimintakulttuurissa tunnustamme lapsen jo tänään, ei vasta huomenna.

Lasta kuunnellen

Päivi on kahden ja puolen vuoden ajan vastannut Roihuvuoren seurakunnan päiväkerho- ja iltapäiväkerhotyöstä. Tiiminvetäjänä Päivi toteuttaa kuuntelevaa ja osallistuvaa otetta muiden lapsityöntekijöiden kanssa: niin lapsia kuin perheitä kuunnellaan kokonaisuutena.

– Pyrimme pitämään lapsityön toiminnan mahdollisimman laajana ja laadukkaana. Tämä työ pitää sisällään myös yhteistyön alueen päiväkotien kanssa, Päivi kuvailee.

Kecia on työskennellyt aiemmin lapsityöstä vastaavana toisessa helsinkiläisessä seurakunnassa. Tällä hetkellä hän opiskelee saadakseen diakonin pätevyyden ja on aktiivisesti mukana kotiseurakunnan toiminnassa. Hän on sitoutunut edistämään lasten etua niin seurakuntaneuvostossa kuin valtuustossakin päätöksiä tehdessään.

Marko Anttila

Kecia Salmenkari on seurakuntaneuvoston jäsen, joka ajaa lasten asiaa.

– Tarkoitus ei ole tarkastella asiaa vain toiminnan näkökulmasta vaan suuremmissa mittakaavassa, Kecia painottaa.

Kecialla on itsellään neljä lasta sekä kuusi kummilasta. Hän on aina työskennellyt mielellään juuri lasten ja nuorten parissa.

– Lapset eivät aina itse osaa pitää puoliaan epäoikeudenmukaisuutta ja väärinkohtelua vastaan, he tarvitsevat apua äänensä kuuluville saamiseksi. Seurakunnan työntekijöillä, vapaaehtoisilla ja luottamushenkilöillä on mielestäni velvollisuus viedä eteenpäin Jeesuksen viestiä siitä, että lapset ovat tärkeitä.

Kiikari

Turvalaulut tuomisina totuusmatkalta

Virpi Kolansuu

Esikoiskirjailijan ensilevyt retroissä

– Minussa on puolet karjalaista; kun alan puhua, se ei lopu, nauraa Salminen.

Puhuttavaa riittääkin hänen tuotannostaan, sillä musiikkia aikuisille ja erityisesti lapsille on vuosikymmenien varrella ilmestynyt kunnioitettava määrä. Tällä hetkellä lasten musiikin julkaisu on retroaiheessa, vanhoja levyjä julkaistaan uudelleen. Liian suuret hampaat -levy löytää jälleen uudet kuulijansa. Aikuisille sen sijaan on tekeillä kaksikin uutta levyä, joista ensimmäinen ilmestyy kesällä nimellä ”Hiljaisuuteen vie – Pyhiinvaeltajan lauluja”. Levylle tulee pohtivia, kyseleviä sekä armoa ja uskallusta täynnä olevia lauluja.

– Minusta on tulossa myös ensimmäistä kertaa kirjailija. Kesällä ilmestyy kirja pyhiinvaellusmatkastani, jonka tein Espanjassa, innostuu Salminen.

Suomea Salminen kiertää esittäen lapsiyleisölle musiikkitarinoita, joista Roihuvuorella ja Laajasalossa nähty Zooppera on kauden aikojen suosituin. Zooppera on Salmisen omaa tuotantoa, ja jokaisesta esityksestä menee osa tuotosta Suomen Lähetysseuran kautta lähetystyöhön.

Aikuisiyleisölle Salmisella on uusi neljän miehen orkesteri nimeltään

”Tämä Hetki”, joka on juuri alkanut keikkailua.

– Kutsun konserttejamme tarinakonserteiksi. Se on kolmen K:n juttu: läsnäololauluja Kaipauksesta Kivun kautta Kohtaamiseen, kertoo Salminen. Ihmisyyttä etsimme ja Pyhän edessä olemme.

Törmäillen heikoksi

Salminen on omakohtaisesti kokenut sen, miten ihmiselo kulkee kriisistä toiseen.

– Levollisuus on hetki, jonka ympärille haluaisi rakentaa teltan, mutta ei voi, kun narut on kerättävä ja lähdettävä taas matkaan. Levollisuuden hetki jää osaksi minuutta antamaan tukea tulevalle.

Aloittelevana muusikkona Salmisen paini monenlaisten sisäisten kysymysten parissa. Miehuttaan hän koetteli osallistuen TapsanTahtihin sijoittuen toiseksi. Kasvu aikuisuuteen oli omien kipujen kohtaamista ja kasvua.

– Rupesin opettelemaan olemaan ihminen, löytämään sitä, mikä on totta minussa. Huomasin, että minulla on heikkouteni, josta voinkin jakaa muille. Tämä oli myös nykyisen hengellisyyteni lähtökohta. Ulkoapäin annetun piti murtua, jotta sisältäpäin alkoi kasvaa jotakin uutta. Löysin syvemmin sen, mistä tuli luopua.

Setä iltarukouksen takana Hämeenlinnalaisen Salmisen lap-

suudenkodissa arvostettiin seurakunnan toimintaa, osallistuttiinkin siihen, mutta kotona ei puhuttu hengellisistä asioista.

– Oikeastaan ihmettelen, miten päädyinkin seurakunnan kuvioidiin. Kun aloin elättää itseni hengellisten laulujen tekijänä, isäni ei oikein hyväksynyt, hänen mielestään minun olisi pitänyt olla kunnan ammatissa.

Alunperin Salminen esiintyi tarpeesta hyväksyttävänsä toisille, tulla huomatuksi. Mitä enemmän alkoi syntyä läsnäoloa itsensä kanssa, sitä vähemmän tuota tarvetta on enää. Nykyään on niin paljon vain kiitollisuutta, että tällaista työtä saan tehdä.

– Kun esiinnyin Roihuvuoren kirkossa, luokseni tuli äiti lapsen kanssa. Äiti osoitti minua ja sanoi lapselle, että tuo setä on tehnyt meidän iltarukouksen ”Anna enkeleitä”. Se tuntui uskomattoman hienolta, olen ollut omalta osaltani rakentamassa jotakin hyvää.

Salminen kokee olevansa Taivaan isän välikappale ollessaan yleisön edessä. Onnistunut vuorovaikutus esiintyjän ja yleisön kesken mahdollistaa hyvän viestimisen.

– Hengellisyys on äärimmäisen syvä ja iso kysymys, joka vaikuttaa minussa. Rukoilen, että läsnä olisi hän, joka meitä hoitaa. Kun uskaltautaan olla avoimia ja heikkoja, niin meidän keskellämme on joku. Hän,

”Olen särkynyt saviruukku. Pala palalta murtui pois. Vain ihmettelin ja itkin. En millään murtunut ois”. Jukka Salminen sai 70-luvun lopulla kuorotutultaan, Liisa Pukkialta, runon ja sävelsi sen klassikoksi. Puhutteleva Saviruukku-kappale on useimmille tuttu, mutta entä sen kauniin melodian säveltäjä?

– Ennen sitä luuli tietävänsä, nyt tietää luulevansa, filosofoi pitkän tien ihmisenä ja esiintyvänä taiteilijana kulkenut Jukka Salminen.

Hän on tänä päivänä kiitollinen ja nöyrä elämän lahjan edessä. Aina ei ole ollut niin, vaan takavuosi- na hän koki ristiriitaa ja riittämättömyyttä elämänsä rooleissa. Jo yli kolmekymmentä vuotta kestänyt laulaja-lauluntekijä urakin alkoi satumien summana miehellä, josta oli hyvää vauhtia tulossa opettaja.

– Kaipauksesta minun lauluni ovat syntyneet.

Sireenin kukkiessa

Jo kolmatta kesää jatkuvat Laajarannan toivotut kesäillat. Heinäkuun alusta alkavat sunnuntai-illat ovat luonteeltaan leppoisia seurakuntailtoja meren äärellä. Ilmojen salliessa illat pyritään pitämään ulkona. Ne sisältävät musiikkia, pientä ohjelmaa ja iltahartauden. Iltaa voidaan jatkaa makkaranpaiston ja iltakahvin äärellä.

Ensimmäisessä illassa 1.7. mukana on **Hanna-Kaisa Hartala**. Runoilija diakoni ja teologian opiskelija Hanna-Kaisa löysi runot jo viisivuotiaana.

– Minulle luettiin **Kirsi Kunnaksen** kirjaa Tiitiäisen satupuu. Aloin pyöritellä sanoja, se oli ihanaa.

Hanna-Kaisan omat runot alkoivat kummuta yrityksistä pukea sanoiksi koskettavia asioita, yleensä luonnon kauneutta.

– Kauneus on Jumalan kieli, Hanna-Kaisa lainaa ortodoksiveili **Serafim Seppälän** ajatusta ja kertoo:

– Kävelin yksikseni metsässä kun runot ja rukoukset alkoivat syn-

tyä lapsenmielessäni, ne olivat pyhiä kokemuksia. Sanoinkin käyväni Jeesuksen kanssa kävelyllä.

Taivaan Isä kuljettaa

Porvoosta kotoisin oleva Hanna-Kaisa lähti aluksi yliopistoon lukemaan suomen kieltä, mutta lopulta diakonin kutsumus vei voiton.

– Diakoniassa rakkaus konkreetisoituu, sana tulee lihaksi. Kristus itse on joka kohtaamisessa.

Hanna-Kaisa oli vuosina 2003-2005 diakoniatyöntekijänä Roihuvuoren seurakunnassa. Tiedonjano ajoi opiskelemaan teologiaa.

– Halusin nähdä laajoja kokonaisuuksia. Opiskelu on huippuinnostavaa. Joskus kuitenkin väsyn analysointiin. Silloin on hyvä vain levätä Raamatun sanan äärellä ja viipyillä hiljaisessa rukouksessa, Hanna-Kaisa toteaa.

– Minulla on kaksoisidentiteetti, diakonin ja teologin. Näistä kumpikin on vahvistunut teologian opintojen aikana. Tulevaisuus näyttää mikä minusta tulee ja Taivaan Isä kuljettaa, Hän tietää mihin tieni johtaa.

Ajatukset, kokemukset ja tunteet pyrkivät edelleen runoiksi Hanna-Kaisa mielessä. Näitä runoja hän on valmis jakamaan Laajarannan kesäillassa 1. heinäkuuta.

Sanni Hartala

Joskus on aika olla hiljaa ja kasvaa.

Ei aina ole sanojen aika.

Tai tekojen.

Joskus on aika istua ja odottaa

että sireeni kukkii

että tuoksu hiipii sydämeen asti

ja alkaa kesä.

Hanna-Kaisa Hartala

– Suomen kesä on kaunis! Siinä voimme nähdä suuren Taiteilijan kädenjäljen, kuunnella kauneudessa Jumalan puhetta.

Hanna-Kaisan ajatuksia, runoja ja juttuja voimme lukea myös Kiikari-lehdestä, jonka toimittajana hän toimii.

Arja Vaulas

Laajarannan kesäillat

sunnuntaisin klo 18
Illoissa mukana:

1.7. Arja Vaulas, Hanna-Kaisa Hartala ja Päivi Niva-Vilkko

8.7. Anja Nurminen

15.7. Timo Pekka ja Anna-Mari Kaskinen

22.7. Tiina-Mari Mällinen

29.7. Arja Vaulas

5.8. Riitta-Leena Sihvola ja Markus Ek

Virpi Koljansuu

Jukka Salminen – mitä nämä lauluissasi usein esiintyvät sanat Sinulle merkitsevät?

Ystävä: – Minulta on pyydetty paljon ystävälauluja. Ystävyys on se teema, josta usein lähdän konsertissa liikkeelle.

Lapsi: – Olen aina myyty, kun näen pieniä lapsia. Pidän lasten aitoudesta, jopa aidosta kiukusta! Lapset ovat joskus aivan mahdolltomia ja aikuisellakin pitäisi olla lupa moiseen rajuun kapinaan. Lapsi haastaa meitä hurjasti aikuisuuteen.

Maailma: – Minulla on selvästi kansainvälisyyden ajatus sisälläni. Tämä maailma tuo minulle sekä ristiriidan että ystävyuden. Ainoa tapa saada jotain hyvää aikaan on puhua siitä, mikä ei ole hyvin.

Taivaan Isä: – Käytän sanaa Taivaan Isä hyvässä turvassa, se sisältää sekä pyhyyden että armon. Jumalan pyhyys ja salaisuus on niin suuri, että sen sanan käyttäminen lauluissa on joskus hyvin vaikeata.

Riina Lamberg

K Kristus, on siinä salatulla ja hoivavalla tavallaan.

Aika näyttää

Eläkeiän lähestymiselle pitkän uran tehnyt Salminen viittaa kintaalla.

– Uusi löytö itsestäni on, että luultavasti esiinnyn koko loppuelämäni, jos terveyttä ja voimia annetaan. Laulujen tekeminen on minulle tapa havainnoida olemista, elämistä.

Papan roolista Salminen haaveilee. Aikanaan hän oli kahteen otteeseen koti-isänä lastensa kanssa.

– Silloin solmittu suhde kantaa edelleen. Lapseni ovat kertoneet minulle sellaisia asioita, joita itse en olisi voinut kertoa isälleni. Vaikka

useasti tunsin riittämättömyyttäkin lasten ollessa pieniä, on mielestäni kuljettu hyvään suuntaan suuren draamassa.

Salmisen sisällä elää edelleen turvaa ja syyliä vailla ollut pieni poika, jolle hän alunperin, itsekin tiedostamatta, alkoi turvalauluja tehdä.

– Tein ajallani pitkää totuusmatkaa. Minulla oli pimeä kauteni, joka toisaalta olikin portteja ja valoa täynnä. Saviruukku-laulun syntyminen kesti kymmenen minuuttia ja kolmekymmentä vuotta kesti tajuuta jotain särkymisen salaisuudesta, jota siunauksesta.

Laajasalo

Minun kirkkoni:

Juha-Matti Terämä

Mikä on elämässäsi tärkeää juuri nyt?

Vaiherikkaan ja toiminnallisen talvikauden jälkeen odotan kesän aikaa, aikaa viettää ystävien ja lastenlasten kanssa.

Mitä ovat olleet sinulle merkittäviä kirkkorakennuksia?

Tällä hetkellä ehdottomasti kotikirkkoni Laajasalossa. Se todella ottaa tulijansa lämpimästi vastaan. Sinne on helppo tulla ja siellä viihdytään. Lapsuuden ja nuoruuden merkittävin kirkko on Helsingin Tuomiokirkko, koska se on Cantores-Minores -kuoron kotikirkko. Lau-loin kuorossa kymmenkunta vuotta.

Olet suurella sydämellä monessa mukana seurakunnassamme. Mitä kotiseurakunta sinulle merkitsee ja miksi haluat antaa niin paljon ajastasi seurakunnallemme?

Seurakunnan toiminnassa tapaa useita mielenkiintoisia ihmisiä, joilta voi oppia paljon. Seurakuntamme toiminta on todella monipuolista. Kotiseurakunta on minulle selkeä yhteisö työuran jälkeen. Siihen on hyvä kuulua. Se on myös paikka hiljentyä ja katsella tulevaa elämän suuntaa. Seurakunnassa tehdään paljon hyvää työtä, ja sen pitäisi näkyä laajemmalti.

Miten haluaisit kehittää seurakuntamme toimintaa?

Seurakunnan toimintaa tulisi kehittää ihmislähtöisesti siten, että kaikilla olisi mahdollisuudet kohdata positiivisesti seurakuntayhteyttä hakevia ihmisiä. Uskonyhteisön toiminnan tulisi olla raikasta ja ihmisiä tukevaa.

Olet ahkera laulumies. Mikä on lempilaulusi tai virstesi? Miksi?

Kyllä suvivirsi "hakkaa" kaikki. Siinä on niin vahva toivon tuoksu, että

**Kysymykset esitti:
Anna-Mari Kaskinen**

Maija Anttila

voi haistaa kevään, vaikka sitä laulaisi keskellä talvea.

Millaisena näet kirkon tulevaisuuden Suomessa?

Laskeviin trendeihin ei pidä alistua. Nykyaika on meille haastava, mutta kirkon pitää ottaa haaste vastaan. Meillä on vielä aikaa toimia tässä yhteisössä – tehkäämme se ihmisiä koskettavalla, parhaalla tavalla.

Yksinhuoltajaperheiden leiripäivä

Itä-Helsingin seurakunnat järjestävät yksinhuoltajaperheiden leiripäivän la 11.8. Laajarannassa, Laajasalossa.

Päivän ohjelmassa mm. mukavaa yhdessäoloa, saunomista, makkaranpaistoa ja hiljentymistä.

Päivän hinta on aikuisilta 10 €, yli 5 v. lapsilta 5 €, alle 5 v. ilmaiseksi.

Lisätietoja ja ilmoittautuminen 30.5.–3.6. Eea Korhonen p. 09 2340 5728

Lämpimästi tervetuloa mukaan!

Irja-Anneli Korhonen

Aina yhdessä

Sarianna Wilppula ja Antti Vähäniemi tutustuivat toisiinsa alle kouluikäisnä hiekkalaatikolla. Siitä saakka he ovat olleet erottamattomia.

– Voiko käydä niin hyvä tuuri, että se joka tulee pihalla ensimmäisenä lantsareissa ja kurahousuissa vastaan on juuri se oikea? nauraa Sarianna.

Tässä tapauksessa kyllä, sillä nuori pari valmistele paraikaa häitänsä, joita juhliin toukokuun 19. päivänä.

Tarina alkaa 1980-luvun puolivälistä Borgströminkujalta, jossa nämä kaksi taaperoa tekivät pihan muiden lasten joukossa hiekkakakkuja ja rakensivat autoratoja. Muutaman vuoden kuluttua lapsuuden ystävät menivät samaan kouluun, Yliskylän ala-asteelle, ensin Antti ja vuotta myöhemmin Sarianna. Koulussakin he kävivät mahdollisuksiensa mukaan moikkaamassa toisiaan ja lähettelivät kirjelappusia.

Nähdäänkö lipputangolla?

Sarianna oli ahkera koulussa ja tuli iltpäivällä ulos vasta siinä vaiheessa, kun läksyt oli tehty. Jostain syys-

tä Antti ei käynyt soittamassa Sariannan ovikelloa, vaan tiputti postiluukusta kirjelappusia, joissa luki esimerkiksi ”Nähdäänkö kuudelta lipputangolla?”

Se oli aikaa ennen kännyköitä. Enimmäkseen he viihtyivät omalla pihalla, mutta viidennellä luokalla he alkoivat tehdä myös yhteisiä kävelyretkiä Tullisaareen. Siellä vaihdettiin ensi suudelmakin muutamia vuosia myöhemmin. Yhteistä aikaa vietettiin enimmäkseen ulkona, kesät talvet. Elokuussa keskustassa käytiin harvoin, yleensä retket ulottuivat korkeintaan Herttoniemen McDonaldsiin.

Taianomainen talonyhtiö

Nyt 29-vuotiaat Antti ja Sarianna asuivat lapsena samassa talossa Borgströminkujalla ja tutustuivat pihalla leikkiessään, mutta uskomattomaksi tarinan tekee, että myös molempien vanhemmat ovat tavanneet toisensa saman talon pihapiirissä.

Sarianna asui lapsena kahdestaan äitinsä kanssa, kunnes samasta talosta löytyi mukava mies, josta jonkin ajan kuluttua tuli Sariannan uusi isä. Antin isä ja äiti taas asuivat omissa asunnoissaan samassa talossa ja muuttivat rakastuttuaan yhteen, samaan taloon tietenkin.

Oman pihan kaverit ovat mo-

– Kyllähän se vähän ihmetystä herättää, kun kerromme olleemme yhdessä lähes koko elämämme. Mutta kun tämä on toiminut näin hyvin tähän saakka, niin mitä sitä nyt vaihtamaan.

lemmille edelleen tärkeitä. Tulevaisuudessa häissä kaasoina ja bestmaneinä on lapsuudenystäviä samalta pihalta. Vieraistakin yli puolet tulee Laajasalosta.

Finlandia-morsian

Pitkästä yhteisestä historiastaan huolimatta pari muutti yhteen

vasta kaksi ja puoli vuotta sitten, kun he ostivat upealla merinäköalalla varustetun asunnon Herttoniemen Hiihtäjantieltä. Helmikuussa 2011 Sariannan palatessa kotiin elämänsä ensimmäisestä Finlandia-hiihdosta kotona oli vastassa sormuksen kanssa polvistunut mies.

Antti kuvaa Sariannaa perinteitä kunnioittavaksi, sillä hän halusi saada opintonsa hoidettua ennen yhteen muuttoa. Sarianna opiskeli poliittista historiaa Helsingin yliopistossa ja suoritti kolmiosaisen maisterin tutkinnon Leidenin, Oxfordin ja Sorbonnen yliopistoissa. Nyt hän työskentelee tutkijana keskusrikospoliisissa. Antti valmistui rakennusinsinööriksi Metropolia-ammattikorkeakoulusta ja on töissä Parmalla rakennesuunnittelijana.

Yhteistä aikaa Antti ja Sarianna viettävät matkustellen, urheillen ja veneillen. Arki-illan liikunnasta pitää huolen vajaa vuoden ikäinen kultaisennoutaja Messi, jonka kanssa he paitisi käyvät lenkillä myös harrastavat agilitya. Pariskunnan tulevaisuuden haaveissa siintelevät myös yhteiset lapset.

Aika tuo onnellinen

Häävalmistelut Antti ja Sarianna aloittivat noin vuotta aikaisemmin. Vihkiminen tapahtuu Kulosaaren kirkossa, jonka jälkeen siirrytään juhlimaan Kulosaaren Casinolla. Papiksi he pyysivät Arja Vaulasta, joka on kummankin rippipappi ja Sariannalle tuttu jo pyhäkoulusta.

Häävalssi tanssitaan Kultaisen nuoruuden tahtiin.

– Se kuvaa meidän suhdettamme aika hyvin, hymyilevät Sarianna ja Antti.

Päivinä nuoruuden onnellisen Kohdata sain rakkahimpain. Hetkeä tuota ma unhoita en, Muistoissain säilyy se ain!

Elina Ström

Pappi vastaa:

avioliittoon vihkiminen

Mitä tarkoittaa kirkollinen avioliittoon vihkiminen?

Vihkimisen toimittaa pappi toimitusten käsikirjan mukaan.

Vihkiminen on luonteeltaan esirukousta ja siunaamista.

Missä vihkiminen voi tapahtua? Oikeastaan missä vain. Kirkko, kappeli, koti, juhlapaikka, puutarha, ravintola jne.

Paikalla on oltava kaksi täysi-ikäistä todistajaa papin lisäksi.

Mitä ovat kuulutukset?

Jotta voidaan vihkiä on haettava kuulutukset eli tehtävä avioliiton esteiden tutkinta. Näin on tehtävä aina sekä kirkollisessa että siviilivihkimisessä.

Kulutukset voidaan hakea jommankumman kotiseurakunnasta tai maistraatista. Tai tulos-tamalla kaavake netistä. Tällöin kaavakkeeseen tarvitaan kahden todistajan nimet ja se on toimitettava jommankumman kotiseurakuntaan.

Sana ”kuulutukset” tulee tavasta lukea avioliittoon aikovien nimet jumalanpalveluksessa, jossa heidän puolestaan rukoillaan. Kuulutuspäri voi itse toivoa päivää jolloin nimet luetaan. On juhlallista olla kirkossa kuulemassa omia kuulutuksia. Jos ei haluta nimiä luettavaksi sekun on mahdollista. Tällöin kuulutuspaperit ovat seurakuntatoimistossa.

Naimisiin voi mennä aikaisintaan viikko kuulutusten hakemisen

jälkeen. Kuulutukset ovat voimassa neljä kuukautta, jonka jälkeen ne voi tarpeen mukaan uusia.

Miksi kuulutukset?

Avioliiton esteiden tutkinnan tarkoituksena on tutkia ettei avioliitolle ole juridisia esteitä kuten voimassa oleva avioliitto, alaikäisyys tai liian läheinen sukulaisuus. Kirkollinen avioliiton vihkiminen edellyttää myös molemmilta kirkkoon kuulumista ja rippikoulua.

Tarvitseeko papille maksaa?

Ei tarvitse. Pappi saa kuukausipalkkaa.

Joskus jos pappia toivotaan pitkien matkojen taakse eri paikkakunnalle voidaan keskustella matkakorvauksesta.

Maksaako seurakunnan tilojen käyttö?

Ei maksa.

Papin palvelut ja seurakunnan tilojen käyttö kirkollisissa juhlissa ovat seurakunnan jäsenen etuoikeus.

Miten kirkollinen vihkiminen ja avioliiton siunaaminen eroavat toisistaan?

Jos jompikumpi puolisoista ei kuulu kirkkoon voidaan avioliitto siunata kirkossa maistraatti- vihkimisen jälkeen. Toimitus muistuttaa muuten avioliittoon vihkimistä, mutta ei tietenkään sisällä aviopuolisoiksi julistamista. Pappi puhuttelee pariskuntaa avioparina.

Entä jos toinen puolisoista kuuluu eri kirkkokuntaan? Minkä kirkkokunnan jäseniä luterilainen pappi voi vihkiä?

Ortodoksinen kirkko, Suomen katolinen kirkko, Adventtikirkko, Helluntaiherätys, Aglikaani kirkko, Baptistit, Metodistit ja Vapaa kirkko.

Kumman sukunimi valitaan?

Puolisot voivat pitää oman sukunimen tai ottaa yhteiseksi jommankumman sukunimen. Sukunimi voi olla myös kaksiosainen.

Lasten kohdalla on päätettävä kumman sukunimi tulee lapselle, jos puolisoilla on eri sukunimi.

Pienet häät maistraatissa vai kirkossa?

Olen huomannut että joskus sellaisetkin parit, joille kuuluisi kirkollinen avioliittoon vihkiminen, menevät maistraattiin. Selitykseksi saatetaan sanoa: Halusimme pienet ja vaatimattomat häät.

Pappi ei tee häistä isoja. Vihkiminen voi todella tapahtua missä vain kahden todistajan läsnäollessa. Kirkossa todistajat voidaan saada vaikka seurakunnan toimesta paikalle.

Kenen kanssa sovitaan häiden musiikista?

Musiikista keskustellaan kanttorin ja papin kanssa. Myös omia musiikoita voi käyttää.

Vastaamassa Arja-pappi

Nuorten aikuisten

Alfa-kurssi

Tammisaloon kirkolla torstai-iltaisin 20.9.2012 alkaen! Kyselyt ja ilmoittautumiset pastori Markus Ekille 31.8.2012 mennessä: markus.ek@evl.fi tai p. 09 2340 5726.

Hyvät pahat perheet

Riitta ja Pekka Vaaramo ovat toimineet pitkään aktiivisesti Mennään Eteenpäin -avioparityössä ja vetävät yhdessä parisuhdeiltoja. Pekka on tuttu toimittuaan Roihuvuoren seurakunnan pappina vuosilta 1976-97. Tätä nykyä Pekka toimii Helsingin seurakuntayhtymän perheneuvojana Itä-Helsingissä. Riitta Vaaramo on uskonnonopettaja ja nyt ensimmäistä vuotta eläkkeellä. Riitta ja Pekka asuvat edelleen Roihuvuoren seurakunnan alueella.

Pekka kertoo tiestään perheneuvojaksi.

– Olin jo seurakuntapappina mieltänyt tehtäväni sielunhoitopainotteisesti. Oman avioparikkurssikokemuksemme innoittamana aloin miettiä mahdollisuutta siirtyä perheneuvontaan ja tartuinkin tilaisuuteen Lohjan perheasiain neuvottelukeskuksesta, jossa olin kuusi vuotta, niistä neljä keskuksen johtajana. Sieltä siirryin perheneuvojaksi Helsinkiin.

Riitta puolestaan kiinnostui aluksi vuorovaikutustaitojen opettamisesta oppilailleen ja koulutti myöhemmin myös opettajia eri puolilla Suomea. Kun Riitta ja Pekka olivat osallistuneet kurssilaisina Mennään Eteenpäin -toiminnan aviopariviikonloppuun heitä pyydettiin pian viikonlopun vetäjiksi.

Asian ytimessä

Kristilliseen ME-avioparityöhön viitaten Pekka sanoo, että rakkaus on kristillisen uskon keskeisin asia. Sen kanssa työtä tehdessään kokee olevansa asian ytimessä. Moni kadottaa rakkautensa elämän arjessa,

mutta se on löydettävissä takaisin. Ja kun näkee tällaista tapahtuvan, se tuo tyydytyksen.

Riitta kertoo saavansa parisuhdetyöstä intoa ja keinoja myös oman suhteen hoitamiseen.

– On rikkautta jakaa kokemuksia muiden parien kanssa. Iloa tuottaa se, kun saa nähdä avioparien onnistuvan suhteensa hoitamisessa. Se antaa voimaa ja on samalla paras palkka vapaaehtoistyöstä.

Riitan ja Pekan monet harrastukset liittyvät nekin paljolti kotiin ja perheeseen: puutarha, ompelu, nikkarointi, mökkeily, kalastus ja luonnossa vaeltaminen. Ihminen on heille jatkuvasti mielenkiinnon kohde ja sosiaaliset suhteet tärkeitä. Riitta myös kirjoittaa uskonnon oppikirjoja.

Parisuhteen pahimmiksi kuopiksi Riitta mainitsee linnoittautumisen omaan maailmaan, jossa tunteita ja kokemuksia ei jaeta, sekä arvostelun ja mitätöivän asenteen ja syytelymisen.

Pekka lisää vielä vuorovaikutuksen toimimattomuuden, tunteiden

tunnistamattomuuden, sitoutumattomuuden ja tarpeen voittaa ristiriitatilanteissa. Niinpä yhteyttä ei arjessa löydetä. Psykologi John Gottmania siteeraa Pekka toteaa, että parisuhteeseen tulee usein neljä haitallista piirrettä: kriittisyys, halveksunta, puolustuskannalla oleminen ja vetäytyminen.

Ihanan kamala vai kamalan ihana

Riitta ja Pekka ovat olleet naimisissa 39 vuotta. Kysymykseen, onko suhtarin lapsilla kenkiä, Riitta vastaa.

– Suutari ja vaimo tietävät, miten toimimalla pidetään suhde hyvänä. Joskus on suuri houkutus olla ihanan kamala, vaikka tietääkin, miten olla kamalan ihana. Eli kun tunteet jylläävät, on houkutus antaa niiden määrätä myös toimintaa. Mutta tiedämme keinot, miten siit mennään eteenpäin, jos vain asennetta ja tahtoa on. Haluan sitoutua suhteeseemme, koska se lisää omaakin onnellisuuden kokemusta ja antaa energiaa.

Pekka kertoo perheneuvontaan tulevien perheiden ja parien tilanteiden olevan hyvin erilaisia ja siksi työ onkin mielenkiintoista.

– Mielestäni vaatimukset perhe-elämän suhteen ovat lisääntyneet. Parisuhteet elävät kovien odotusten puristuksessa. Toisaalta ongelmat ovat monipuolistuneet. Myös masennus on ongelmien syynä aikaisempaa enemmän. Yksi merkittävä muutos on se, että yhä useammat vanhemmat tulevat itse eroperheistä. Puolisoilla on yhä vähemmän sellaista toimivan parisuhteen mallia, joka olisi omaksuttu jo lapsuuden kodissa.

Sitoutumista ja perusturvaa lapsille

– Lasten koti on vanhempien välinen suhde. Toimiva ja lämmin suhde antaa lapsille perusturvaa. Lapset kärsivät suhteen rakoilusta ja vanhempien jatkuvasta riitelystä. Riitta kuitenkin painottaa, että vaikka lapset näkevätkin riitelyä, on tärkeä että he näkisivät myös ristiriidan selvittelyyn.

Kesän lähestyessä kysimme molemmilta, minkä neuvon he antaisivat ensi kesän hääpareille.

Riitta: – Ihminen muuttuu koko ajan, siksi pitääkö toisensa ajan tasalla omassa muutoksessa. Se edellyttää omien kokemusten ja tunteiden avointa jakamista ja toisen täysipainoista ja hyväksyvää kuuntelemista.

Pekka luetteli useampiakin asioita: – Sitoutukaa suhteeseenne. Se merkitsee jatkuvia valintoja suhteen puolesta. Pekka toteaa vielä Gottmania lainaten, että on tärkeä tuntea puolisonsa tämän hetken tilanne, historia, unelmat ja toiveet, ehkä myös se, mikä on vaikeaa. Toiseksi on tärkeää ilmaista päivittäin ihailua ja kiintymystä, päivittäin voi kääntyä puolison puoleen. Ja lopuksi tärkeää on erottaa toisistaan ratkaistavissa olevat asiat niistä, joita ei voi ratkaista.

Liisi Myllykangas

www.mennaaneteenpain.fi

Sitoutuminen suhteeseen merkitsee jatkuvia valintoja suhteen puolesta.

Nuori aikuinen!

Ensimmäinen kuulutus!

Oletko laulu- tai soittotaitoinen? Pidätkö hyvästä musiikista? Nautitko pop-, rock-, soul-, funk-, rap-vetoisesta hengellisestä musiikista?

Jos vastauksesi on kyllä, niin Roihuvuoren seurakunnan nuorten aikuisten kuorossa ja bändissä on paikka juuri sinulle! Tule mukaamme ideoimaan ja kehittämään toimintaamme, sekä ylistämään Jumalaa lennokkaalla otteella ja hyvässä porukassa.

Ota yhteyttä nuorten aikuisten pastori Markus Ek'iin p. 09 2340 5726, markus.ek@evl.fi) tai nuorisokanttori Tomi Kujansuuhun p. 09 2340 5737, tomi.kujansuu@evl.fi). Kuoron ja bändiläisten tapaaminen Roihuvuoren kirkolla 16.8.2012 klo. 18.00.

Isotkirkko

Hartaus

Jumalan suuret lahjat

"**ALUSSA JUMALA LOI TAIVAAN JA MAAN.**" Näillä sanoilla alkaa Raamattu ja sen aivan ensimmäinen kertomus. Se kertoo siitä, kuinka kaikki sai alkunsa ja mitä huikean hienoja lahjoja Jumala meille antoi.

Alussa... ei ollut yhtään mitään. Oli aivan autiota, tyhjää ja pimeää. Mutta sitten Jumala päätti luoda maailman.

Aivan ensimmäisenä päivänä Jumala halusi antaa meille lahjaksi valon. Hän sanoi: "Tulkoon valo!", ja niin hän erotti valoisan päivän yön pimeydestä. Jumala katseli valoa, oli tyytyväinen ja totesi "Näin on hyvä."

Toisena päivänä Jumala antoi meille lahjaksi veden, ja katsellessaan vettä hän totesi: "Näin on hyvä."

Kolmantena päivänä Jumala päätti antaa meille lahjaksi kuivan maan. Hän erotti vedet meriksi ja järviksi, jotka ympäröivät kuivaa maata. Kuivalle maalle hän loi kaikenlaisia kasveja ja hedelmäpuita, kaikenlaista vihreää. Ja taas Jumala katseli kaikkea luomaansa ja totesi: "Näin on hyvä."

Neljäntenä päivänä Jumala antoi meille lahjaksi auringon valaisemaan päivää, ja kuun ja tähdet valaisemaan yötä. Ja taas Jumala katseli luomaansa ja totesi: "Näin on hyvä."

Viidentenä päivänä päätti luoda erilaisia eläimiä, kaloja jotka uivat meressä ja taivaalle lentelemään lintuja. Katsellessaan meren kaloja ja taivaalla lenteleviä lintuja Jumala totesi: "Näin on hyvä."

Kuudentena päivänä Jumala jatkoi eläinten luomista, ja hän teki erilaisia eläimiä, niin suuria kuin pieniäkin jotka vilistivät maan päällä. Ja Jumala katseli kaikkea ja totesi: "Näin on hyvä". Mutta vielä hän ei ollut täysin tyytyväinen: Hän päätti luoda ihmisen. Ja Jumala antoi ihmiselle tärkeän tehtävän viljellä maata ja pitää siitä hyvää huolta. Ja taas Jumala katseli kaikkea mitä hän oli tehnyt, ja tyytyväisenä hän totesi: Näin on hyvä".

Jumala oli tehnyt suuren työn luodessaan kaiken, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi. Ja Jumala antoi myös meille lahjaksi pyhäpäivän, päivän jolloin me saamme levätä ja iloita kaikesta siitä mitä Jumala on antanut meille lahjaksi.

Jumala toivoo, että me joka päivä osaisimme iloita kaikesta kauniista mitä ympärillämme on. Ehkä sinäkin voisit joku päivä pakata vaikka eväät reppuun ja mennä metsään tai meren rantaan ja ihmetellä ja ihastella kaikkea sitä kaunista mitä näet ja kuulet ympärilläsi: meren kohinaa, lintujen laulua, kukkien tuoksua, puiden vihreyttä. Ja voit vaikka laulaa virren sanoin:

Jumala loi auringon, kuun ja järvet ja puut, ihmiset myös. Jumalan on taivas ja maa. Herraa me tahdomme kiittää. Herralle riemulla laulamme kiitosta. Herra, me kiitämme nimeäsi.

Iloista kesää sinulle toivoo
Marja

Tervetuloa kerhoon

Tammisaloon kirkolla 4.–21.6.2012 pidettävässä 4–7-vuotiaiden Kesäkerhossa on vielä pari paikkaa vapaana. Tiedustelut Tarja Savolainen puh. 09 2340 5763.

Roihuvuoren seurakunnan päiväkerhoissa on vielä vapaita paikkoja.

Voit ilmoittaa lapsesi päiväkerhon syksyllä alkaviin ryhmiin seurakunnan nettisivujen kautta. (Etusivulla ilmoittautumisbanneri) Tiedustelut Päivi Meriläinen puh. 09 2340 5703.

Tulevat ekaluokkalaiset!

Koulutielle siunaaminen sunnuntaina 12.8. klo 10 Roihuvuoren ja klo 12 Laajasalon kirkoissa messun yhteydessä.

Voittajakolmikko Max, Jesper ja Anna.

Olympialaisten ihmeellisessä maailmassa

Teimme Tammisaloon ja Laajasalon iltapäiväkerholaisten kanssa retken Olympiastadionin kuppessa sijaitsevaan urheilumuseoon. Matka taitui keväisenä päivänä iloisin mielin. Kun pääsimme museoon, meitä odotti monta urheilusta ja olympialaisista kumpuavaa oivallusta ja ideaa.

Sisään saavuttuamme ensimmäisenä vastassa oli vanha pyörä, joka ihmetytti meitä kaikkia omituisella muodollaan. Museo-oppaamme kertoi, että vanhalla pyörällä oli aivan oma lempinimi. Se oli Pikajalka.

– Se oli aika iso ja huteran näköinen ja siinä oli kovat ohuet renkaat.

Museosta löytyi myös lasinen vitriinikaappi, jossa kimalteli mäkihyppääjä **Matti Nykäsen** 42 mitalia. Varsinkin 1980-luvulla voittopokaaleja kahminut Matti oli meille useimmille tuttu.

– Se on se laulaja ja maailman paras mäkihyppääjä.

Museossa oli esillä myös muita urheilukansan suosikkeja, joiden kanssa saatoimme ryhtyä kilpasille.

– Sit me päästiin juoksemaan **Lasse Virenin** kanssa ja mä voitin sen!

Saimme kokeilla myös oudompia lajeja kuten vauhditonta pituus- ja korkeushyppyä. Opas kertoi, että aikoinaan myös se oli ollut mukana kilpailuissa.

– Se on ollut ihan oikeasti **Olympialaji** samoin kuin köydenvetokin, se oli kivaa.

Museossa saimme myös hyppiä trampoliinilla, kokeilla uimahyppyä ja harjoitella monenmoisia tuttuja

ja tuntemattomia lajeja.

– *Mä laukkasin punaisella pomppuhevosesta esteradan.*

– *Mä heitin Turpokeihästä ja se lensi seinään asti!*

Lopuksi pääsimme kokeilemaan, miltä tuntuu olla oikea voittaja. Museosta löytyi niin palkintopalli kuin mitalejakin.

– *Oli jännää kokeilla mitaleja ja nousta palkintopallille. Ihan kuin itse olisin voittanut.*

Urheilun tiimellyksessä vierailumme Urheilumuseossa tuntui loppuvan liiankin nopeasti. Eväiden mutustelun jälkeen meitä odotti bussimatka kohti kerhoa.

Kommentit on kerätty iltapäiväkerholaisten mietteistä vierailun jälkeen.

**Kommentit kirjasi
Auli Etäniemi**

Sukutarinat koukuttavat

– Äiti, kerro mulle sukutarina!

– Jaa-a, aprikoin. No, kerran kun äiti oli tuollainen pikkukoululainen, kun sinä nyt, olin kävelyllä kirkon ohi mummon kanssa. Kirkon edessä oli myyjäiset-kyllä. Kysyin silloin hämmentyneenä mummolta, että onko kirkko myytävänä.

Lapseni on kuullut tuonkin tarinan lukuisia kertoja, mutta kyllästymistä ei ole havaittavissa. Sukutarinat koukuttavat lapseni, he voisivat kuunnella niitä loputtomiin. Ainoa varma tapa rauhoittaa autoillessa riekkuvaa takapenkki on luvata sukutarina.

Parhaissa sukutarinoissa esiintyy äiti tai isä. Myös lähisuvun ja ystäväpiirin sattumukset kelpaavat paremman puutteessa. Koululaisvitsi-iässä olevat lapseni nauttivat eniten tarinoista, joissa on nolo tahtuma.

Koska äitidementiasta johtuen lasten vauva-aikojen muistot eivät ole aivan kirkkaimmista muististani, kiitän itseäni silloin kuvaamistani videoista ja valokuvista. Ne virkistävät kummasti muistia samoin kuin muiden ihmisten jälkikasvun puuhien tarkkaileminen.

Hyödynnän sukutarinoita myös kasvatustarkoitukseseen. Kun lapsen elämässä on kupru, mietin, löytyykö sukutarinakokoelmasta mitään lapsen tilannetta vastaavaa. Oman kouluaihani hävettävät sattumukset antavat lapselleni ymmärrystä vaikka siitä, ettei hän ole historian ainoa koululainen, joka on tullut kouluun edellispäivän kirjat repussa.

Sukutarinoiden arvo on ymmärretty myös Jollaksessa Poikkilaakson ala-asteella, jossa vieraillessani olen intomielin lukenut aulassa

esillä olevia oppilaiden kirjaamia sukutarinoita. Lapsien suvuista on paljastunut suurmiehiä, kuten stadionin tornin rakentaja ja Nuijasodan johtaja Jaakko Ilkka. Tarinoissa esiintyy niin keskenkasvuina perunan auton pakoputkeen työntänyt isä kuin kielen pikkulikkana pakkasella metalliin kiinnijäädäntänyt äiti.

Jos kylmiltään tarinoiminen ei luonnistu, on **Liisa Lauerma** ilmestynyt juuri Sukuseikkailu-niminen kirja, jonka avulla pääsee jouhevasti alkuun.

Sukutarinat ovat samaan aikaan sekä tärkeä tapa siirtää perimätietoa että parasta viihdettä. Kesäloma sukutapaamisineen on etsikköaikaa sukutarinoiden kertomiselle!

Riina Lamberg
Laajarannan päiväkerhon ohjaaja

1. Kuka olet?

Olen **Roosa Segersvärd**, 16 vuotta vanha pianistityttö Laajasalosta.

2. Olet mukana seurakunnan nuorten toiminnassa, missä jutuisa? Mitä ne merkitsee sulle?

Käyn iskossa, eli isokoulutuksessa ja Parkeissa kerran viikossa. En osaa sanoa mitään tiettyä, mitä niissä käyminen merkitsee mut niihin on aina hauska ja turvallinen mennä.

Parasta on että saa olla oma itensä.

3. Vedät myös perjantai-iltaisin lapsille kokkikerhoa???

Joo! Vedän kolmen kaverin kanssa perjantai-iltapäivisin kokkikerhoa 7-10-vuotiaille Roihikan kirkolla. Kokkaillaan siellä yhdessä ja joskus herkuista jää vähän ylimääräistä muille vietäviksi.

4. Mitkä asiat saavat sinut iloiseksi?

Mä tulen aina tosi iloiseksi kun kuulen kun joku nauraa... eheh. Naurusta tietää, että toinenkin on iloinen nii siitä tulee tosi hyvälle tuulelle.

5. Entä surulliseksi?

Tulen surulliseksi, jos ystäväilläni tai läheisillä ihmisillä on paljon huolia tai murheit.

6. Onko Jumala toiminut elämässäsi?

Jumala on vaikuttanut monella eri

10 kysymystä

tapaa mun elämään. Jumala on jostain niin suurta, et sitä on vähän vaikea sanoa tai ylipäätään mainita yhtä juttua.

7. Millainen on mielestäsi "ihanneihminen"?

Ihanneihminen on sellainen, joka ei yritä olla mitään muuta kuin oikeasti on. Ja sellaista on välillä kovin vaikea löytää.

8. Jos saisit muuttaa yhden asian maailmassa, mitä muuttaisit?

Haluaisin että ne ihmiset, jotka näkevät nälkää ja ovat kodittomia, saisivat ruokaa ja kunnon kodin päälle. Tosi kamalaa, että ihmisiä kuolee niin paljon nälkään ja sairauksiin köyhyyden takia.

9. Mitä odotat eniten tulevalta kesältä?

Odotan kesältä tulevia ripareita ja aurinkoisia päiviä kavereiden kanssa. Mut eniten ootan kyllä ehdottomasti sitä, että herätyskello ei tarvitse laittaa soimaan :)

10. Keksi kysymys seuraavalle haastateltavalle?

Jos pitäisi valita olisitko: pappi, kanttori vai nuorisotyöntekijä seurakunnassa? :D

Kysymykset esitti
Saila Lavonen

**Chillit
grilli-torstait
7.6.-2.8.**

Nuorten ja nuorten aikuisten grillausillat torstaisin klo 18-21 koko kesän. Grillausta, rukousta, musaa, saanaa ja chillailua. Tule ja tuo kavereisiikin. Tuo mukana grillattavaa ja saunakamat. Laadusta tinkimättä – lihaa säästämättä. Sää vaihtelee, grillaus ei. Tarkemmat tiedot: laajaranta.fi

Kirkkokissa nauttii kesällä Luojan luomasta kauniista luonnosta

Kysymme Kirkkokissalta, miten tämä aikoo viettää aikaansa kesällä. Näin kirkkokissa meille vastasi:

 Teen käyvästä eläintarhan. Kerään lähimetsästä pitkulaisia kuusen käpyjä ja pyöreämpiä männyn

käpyjä ja teen pienistä ohkaisista kepeistä koipia ja jalkoja eläimille.

 Puhaltelen saippuakuplia. Se on metkaa puuhaa!

 Kuivatan kukkia. Laitan tuoreen kukan vanhan Kiikari-lehden sivujen väliin suoraksi ja lehden päälle pari virsikirjaa (muutkin kirjat käy). Joidenkin päivien kuluttua kurkistan, onko kukka jo kuivunut.

 Osaan hyppiä sulavasti narulla ja twistillä. Vannettakin pyörätän mielelläni!

 Asfalttipihalla saan katuliidulla huikkea taidetta aikaan.

 Pyöräilen ja uin.

 Taikamaalaus on kivaa. Siihen tarvitaan vain vettä ja pensseli ja tassu (käsin käy), ja sitten maalamaan vaikka liiterin seinää mökillä.

 Porukalla on kiva leikkiä kimleikkiä erilaisilla luonnosta löytyvillä materiaaleilla. Kerätään esimerkiksi 10 erilaista tavaraa, esim. käpy, kivi, joku kukka, lehti, jne. Yksi tavaroista otetaan salaa pois, ja muiden täytyisi keksiä, mikä puuttuu.

 Nautin luonnosta ja kesästä, miauuu!

HUOM! Kirkkokissan kesäpuuhista saa hyviä vinkkejä myös omaan kesään.

Kiikarin toimituskunta haastatteli Kirkkokissaa

"Kasvatan ruukuissa yrttejä ja mökillä käydessäni rapsuttelen kasvimaata."

Piirroset: Sanna Vähäaho

Nuorten matka Baltiaan 6.-12.8.2012

Luvassa bussi, satoja kilometrejä matkaa, makuupussi, 30 hengen porukka, rukousta, Raamattua, yötön yö, pelaamista yhdessä, Baltian pääkaupungit ja upeat hiekkarannat. Edullinen reissu, jolle todella kannattaa lähteä.

Huikat maisemat, upeat Baltian pääkaupungit ja iloinen matkaseura odottavat sinua elokuussa. Baltia on hyvä kokea hauska seurassa ja matkalla on mahdollisuus oppia paljon myös uskosta ja Jumalasta.

Viime vuonna (2011) teimme reissun Norjaan. Kävimme Tukholmassa ja Oslolla, näimme upeat maisemat Geirangerissa ja menimme maailman pisimmän maantietunnelin läpi. Ajoimme 3000 km bussilla. Näimme upeita maisemia, kävimme hienoissa nähtävyyksissä, opimme paljon uutta Jumalasta ja uskosta sekä söimme herkullisia itse tekemiämme ruokia.

Reissu oli todella onnistunut, ja tänä vuonna suuntaammekin uudestaan nuorten matkalle, mutta tällä kertaa uuden rajan tuolle puolen.

Reissun ruokailut ja majoitus tullaan järjestämään edullisesti,

jotta hinta saadaan pidettyä mahdollisimman matalana. Voi varautua myös siihen, että osa ruokailuista tullaan toteuttamaan omalla kustannuksella. Matka oli viime vuonna suosittu, joten pidä huoli, että ilmoittaudut ajoissa. Leirille otetaan noin 30 nuorta (15-25v). Matkan hinnaksi on arvioitu 250 euroa. Matkan kuljetuksista vastaa Palvelu Hytönen Oy, sekä Viking Line ja matkanjohtajana toimii nuorisotyönjohtaja Jaakko "Jagr" Niiles.

► **ILMOITTAUTUMINEN** (laajaranta.fi) 2.5.-5.6.2012

Heittonuotta

Sanna Paldanius

Jo joutui armas aika...

messut suvisunnuntaisin:

■ KESÄKUU

Su 3.6. Pyhän Kolminaisuuden päivä
"Salattu Jumala"

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10.

Pastori Arja Vaulas ja
kanttori Hannele Filppula.

Messu Laajasalon kirkossa klo 12.

Pastori Arja Vaulas ja kanttori Hannele Filppula.

10.6. 2. sunnuntai helluntaista

Katoavat ja katoamattomat aarteet

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja

Laajasalon kirkossa klo 12.

Pastori Marja Alftan ja

kanttori Päivi Niva-Vilkko.

17.6. 3. sunnuntai helluntaista

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja

Laajasalon kirkossa klo 12.

Kappalainen Kari Laaksonen ja

kanttori Tomi Kujansuu.

23.6. Juhannuspäivä

"Johannes Kastajan päivä"

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja

Laajasalon kirkossa klo 12.

Pastori Tiina-Mari Mällinen ja

kanttori Päivi Niva-Vilkko.

24.6. "Luomakunnan sunnuntai"

Sanajumalanpalvelus Laajarannassa

klo 12 (Humalniementie 15).

Kappalainen Anja Nurminen ja

kanttori Päivi Niva-Vilkko.

Poikkeuksellisesti Roihuvuoren ja

Laajasalon kirkoissa ei ole messua!

■ HEINÄKUU

1.7. 5. sunnuntai helluntaista

"Armahtakaa!"

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja

Laajasalon kirkossa klo 12.

Pastori Arja Vaulas ja

kanttori Päivi Niva-Vilkko.

8.7. Apostolien päivä

"Herran palveluksessa"

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja

Laajasalon kirkossa klo 12.

Pastori Tiina-Mari Mällinen ja

kanttori Hannele Filppula.

15.7. 7. sunnuntai helluntaista

"Rakkauten laki"

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja

Laajasalon kirkossa klo 12.

Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen ja

kanttori Kirsi Honkanen-Punkari.

22.7. Kirkastussunnuntai

Kristuksen kirkastumisen päivä

"Kirkastettu Kristus"

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja

Laajasalon kirkossa klo 12.

Kappalainen Anja Nurminen ja

kanttori Tomi Kujansuu.

29.7. 9. sunnuntai helluntaista

"Totuus ja harha"

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja

Laajasalon kirkossa klo 12.

Pastori Riitta-Leena Sihvola ja

kanttori Tomi Kujansuu.

■ ELOKUU

5.8. 10. sunnuntai helluntaista

"Uskollisuus Jumalan lahjojen hoitamisessa"

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja

Laajasalon kirkossa klo 12.

Kappalainen Kari Laaksonen ja

kanttori Kirsi Honkanen-Punkari.

12.8. 11. sunnuntai helluntaista

"Etsikkoajkoja"

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja

Laajasalon kirkossa klo 12.

Ekaluokkalaisten koulutielle siunaaminen.

Pastori Markus Ek ja kanttori Tomi Kujansuu.

19.8. 12. sunnuntai helluntaista

"Itsensä tutkiminen"

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10.

Pastori Marja Alftan ja kanttori Päivi Niva-Vilkko

Messu Laajasalon kirkossa klo 12.

Pastori Marja Alftan ja

kanttori Päivi Niva-Vilkko.

26.8. 13. sunnuntai helluntaista

"Jeesus, parantajamme"

Messu Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja

Laajasalon kirkossa klo 12.

Kanttori Kirsi Honkanen-Punkari.

Rukous- ja ylistysillat

Roihuvuoren kirkon kappelissa:

tiistaina 5.6. klo 18

tiistaina 28.8. klo 18

Illoissa mukana Sirkka Mykrä.

Kesäkahviot

Laajasalon kirkon aulakahvio avoinna kesän

ajan ma-pe klo 10-14.

Kahvio on suljettu 16.-27.7. kirkon

suursiivouksen vuoksi.

Roihutupakahvion kesäkauden avajaiset

tiistaina 5.6. klo 12-14. Kohtaavtko eri ikäiset

roihuvuorelaiset? Momen polven kasvutilla

-hankkeesta kertoo Helsingin kaupungin

nuoriso-ohjaaja Senja Lappalainen. Tarjoilusta

vastaavat Roihuvuoren Martat. Kahvion tuotto

menee Kirkon Ulkomaanavun kautta Eritrean

tyttöjen koulunkäynnin tukemiseen.

Roihutupakahvio avoinna kesän ajan

tiistaisin klo 12-14.

Diakonia- vastaanotot - tukea kesään

Diakoniatyön vastaanotot kesä-elokuussa

ilman ajanvarausta Roihuvuoressa tiistaisin

klo 9-10, p. 09 2340 5758 ja Laajasalossa

maanantaisin klo 9-11, p. 09 2340 5768.

Huom! Ma 23.7. ja ti 24.7.

ei ole diakoniovastaanottoja.

Kesäiltana kirkkoon

Millainen on iltamessu?

Iltamessu eroaa sunnuntain messusta olennaisesti siinä, että se on paljon lyhyempi ja kestää puolisen tuntia. Saarnaa ei Iltamessussa ole tai se on hyvin lyhyt, ja koko messun kaava on muutenkin yksinkertaisempi. Arkiillan messun tarkoitus olla rauhallinen ja meditatiivinen. Siellä lauletaan kaksi tai kolme virttä.

Kirkon ovet ovat auki puoli kuudesta alkaen ja kirkkoon voi tulla rauhassa istumaan ja levähtämään. Messu on pysähdyspaikka arjen keskellä. Jos olisi mahdollista, kirkon ovet olisivat aina auki, niin että siellä voisi piipahtaa rauhoittumassa ja rukoilemassa! Keskiiviikkoiltaisiihin on mahdollisuus.

Iltamessua toimittava pappi on tavattavissa messun jälkeen keskustelua ja rukousta varten. Hän on varannut aikaa siihen. Jos tapaaminen ei siinä tilanteessa onnistu, voi papin kanssa myös varata tapaamisen jonakin toisena päivänä. Seurakunnassa monilla työntekijöillä – papeilla, diakoniatyöntekijöillä ja nuorisotyönohjaajilla – on koulutus sielun-

hoidon antamiseen. Heillä on myös vaitiolovelvollisuus, eli he eivät saa kertoa kuulemastaan eteenpäin.

Papin kanssa voi keskustella mistä tahansa itseä askarruttavasta asiasta. Kysymysten ei tarvitse liittyä Jumalaan tai hengelliseen elämään. Pappi voi ohjata eteenpäin, jos hänen oma ammattitaitonsa ei riitä asioiden selvittämiseen.

Arjen keskellä on aina tärkeää pysähtyä oman elämänsä kysymysten ääreen. Jos ei koskaan pysähdy, kadottaa yhteyden omaan itseensä. Hiljaisuuden keskellä voi kuulla myös Jumalan äänen. Messu on levähdyspaikka, jolle saamme tulla sellaisina kuin olemme. Emme tule jumalanpalvelukseen palvelemaan Jumalaa, vaan Jumalan palveltavaksi. Kannattaa kokeilla, toimiiko se!

Riitta-Leena Sihvola

■ Messut Roihuvuoren kirkossa keskiviikkoisin klo 18.

Tulossa elokuussa!

Laulukoulu Roihuvuoren kirkon seurakuntasalissa ma-ke 20.-22.8. ja ma-ti 27.-28.8.

Tervetuloa laulamaan yhdessä!

Löydät seurakunnan facebookista

Liity mukaan Roihuvuoren seurakunnan facebook-ryhmään. Tule mukaan esittämään kysymyksiä ja herätä keskustelua.

www.facebook.com/roihuvuorisrk

LAAJARANTA Humalniementie 15

JUHLA ALKAA KLO 18 LIPUNNOSTOLLA.
PIENIMUOTOISTA OHJELMAA. SAUNA LÄMPIÄÄ.
GRILLI KUUMANA. MUURINPOHJALETUJA.
MUSIIKKIA JA MUKAVAA YHDESSÄOLOA.

Joukolla kesäkerhoon

Kiinnostaisiko kirkon kesätoiminta, mutta kulkeminen mietityttää? Avuksi voi tulla Jouko-bussi, jonka kyytiin pääsevät kaikki.

Seurakuntamme alueella liikennöi kolme Jouko-linjaa. J80 liikkuu Roihuvuoren Tuhkimontieltä Herttoniemeeseen, ja J82-linjalta pääsee niin ikään Tuhkimontieltä Marjanimeen ja edelleen Itäkeskukseen. Näillä kahdella linjalla ajetaan tiettyä reittiä arkisin noin tunnin vuorovälillä. Molemmat ajavat muun muassa Roihuvuoren kirkon ja vanhainkodin luota. Nämä linjat pysähtyvät sivukaduilla myös muualla kuin pysäkeillä missä se on turvallista.

Kolmas linja, J84, on kutsulinja, joka liikennöi Laajasalon, Jollaksen ja Tammisalonsen sekä Herttoniemen, Herttoniemenrannan ja Kulosaaren alueella arkisin klo 7.30-15.30. Kutsulinjalla ei ole tiettyä reittiä tai aikataulua, vaan se liikennöi tilausten mukaisesti. Tilaukset tehdään Liikenneinfon numerosta (09) 4766 4000 paikallisverkkomaksum hinnalla. Sinne soittamalla selviää, missä on lähin pysäkki tai kutsupiste, jonne Jouko voi saapua.

Nykyisin myös leirikeskus Laajarannassa (Humalniementie 15) on kutsupiste, joten perille pääsee melkein pihaan asti. Lisäksi kutsupisteitä sijaitsee muun muassa terveyskeskuksissa ja vanhainkodeissa, palveluneuvoja **Sari Airaksinen** HSL:ltä kertoo.

Kutsulinjaa tilatessasi kerro nimesi, matkustajien määrä, lähtöpaikka ja määränpää sekä se, milloin toivot olevasi perillä. Kyydin voi tilata aikaisintaan kaksi viikkoa etukäteen ja se tulee tilata mielellään viimeistään kahta tuntia ennen toivottua lähtöaikaa. Samalla soitolla voi tilata myös paluu-

Jouko-linjoilla voivat kaikki matkustaa. Matka maksaa vain tavallisen bussilipun verran.

kyydin. Kyytiä ei välttämättä saa toivomalleen minuutille, mutta jos on valmis joutamaan muutaman minuutin suuntaan tai toiseen, niin yleensä asia järjestyy. Pyhien alla kyyntä on suurinta.

Jouko-linjoilla voivat matkustaa ihan kaikki. Erityisesti ne on tarkoitettu iäkkäille, liikuntarajoitteisille ja apuvälineiden tai vaikkapa lastenvaunujen kanssa liikkuville. Matka maksaa tavallisen bussikyydin verran ja se maksetaan normaaliin tapaan matkakortilla tai käteisellä. Lipulla on 80 minuutin vaihto-oikeus.

Autot ovat pikkubusseja, joiden lattia on matalalla. Kuljettaja on valmis auttamaan matkustajia.

– Joukon matkustajana on lupa olla hid

ja autettava. Kannattaa pyytää reilusti apua! Airaksinen rohkaisee.

– Bussi ei lähde liikkeelle ennen kuin kaikki ovat paikoillaan eikä pois jäädessä tarvitse hätäillä nousemaan ennen kuin bussi on pysähtynyt.

– Näin kesäaikaan kannattaa muistaa, että Jouko-linjoilla voi matkata myös vaikkapa kesäiselle puistoretkelle, Airaksinen vinkkaa. Ne ovat liikenteessä koko kesän, J80 ja J82 samoilla aikatauluilla kuin talvikaudellakin.

Lisätietoja, aikataulut ja reittikartat: www.hsl.fi/FI/matkustajanopas/joukojapalvelulinjat/

Eila Jaakola

Kompassi

Mihin suunnistaa?

Kesäpiiri

Keskiviikkoisin klo 13 seurakunnan eri toimipisteissä.

■ Kesäkuussa

- 6.6. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali (Tulisuontie 2). Kanttori Tomi Kujansuu
- 13.6. Roihuvuori kirkon seurakuntasali. Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen
- 20.6. Laajaranta (Humalniementie 15). Diakoniatyöntekijä Kristiina Selin
- 27.6. Laajasalon kirkko (Reposalmentie 13) mukana pastori Arja Vaulas

■ Heinäkuussa

- 4.7. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali. Diakoniatyöntekijä Hannele Juvonen
- 11.7. Laajasalon kirkko. Pastori Tiina-Mari Mällinen
- 18.7. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali. Kappalainen Anja Nurminen
- 25.7. Laajasalon kirkko. Pastori Riitta-Leena Sihvola

■ Elokuussa

- 1.8. Laajaranta. Diakoniatyöntekijä Anni Mero-Hiltunen
- 8.8. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali. Pastori Markus Ek
- 15.8. Laajasalon kirkko. Diakoniatyöntekijä Eea Korhonen
- 22.8. Laajasalon kirkko. Kappalainen Kari Laaksonen
- 29.8. Roihuvuoren kirkko. Pastori Marja Alftan

Seppo Paldanius

Ruuskiikarille

Filosofi, kirjailija **Jukka Relander** valitsi perjantaina 4.5. vuoden 2012 Laatulehdeksi ortodoksisen Analogin. Valinta tehtiin Kotimaayhtiöiden kustantamista yli 30 kirkollisen alan lehdestä vuotuisessa, kaksipäiväisessä Laatuseminaarissa Helsingissä. Samassa yhteydessä Jukka Relander kiitteli Kiikari-lehden pääsisäisnumeron kannen visuaalista journalistiikkaa ja palkitsi lehden kunniamaininnalla sekä ruusulla.

Muskarit

alkavat taas maanantaina 3.9. seuraavasti:

- Klo 9-9.30 Laajasalon kirkolla
- Klo 9.45-10.15 Laajasalon kirkolla
- Klo 11-11.30 Roihuvuoren kirkon kerhosiivessä

0-3-vuotiaille vanhemman, kummin, mummin, vaarin... seurassa.

"Mukariopena" toimii Päivi Lindberg. Ilmoittautuminen seurakuntatoimistoon ma, ti, to ja pe klo 10-14 ja ke klo 12-18, puh. 09 2340 5700.

Syksyn satoa

Torstaina 20.9. klo 16-18 pidetään Roihuvuoren kirkolla Syystoritapahtuma. Tapahtuman tuotolla tuetaan tyttöjen koulunkäyntiä Eritreassa.

Seurakunnan tilat

Roihuvuoren kirkko
Seurakuntatoimisto avoinna kesällä ma, ti, to ja pe klo 10-14, ja ke klo 12-18.
Tulisuontie 2
p. 09 2340 5700

Tammisalonsen kirkko, Väylänrinne 1
p. 09 2340 5715

Laajasalon kirkko, Reposalmentie 13
vahtimestarit p. 09 2340 5757

Laajaranta, Humalniementie 15
p. 09 2340 5770

Marjanien seurakuntakoti, Vanamotie 1
p. 09 2340 5715

PALVELEVA PUHELIN
01019 0071
evl.fi/palvelevanetti

Puhelinluettelo.....

Kirkkoherra

Kaskinen Timo Pekka 09 2340 5710

Papit

Laaksonen Kari,

Laajasalon aluekappalainen..... 09 2340 5716 tai 050 556 2526

Anja Nurminen,

Roihuvuoren aluekappalainen 09 2340 5736 tai 050 409 3036

Sihvola Riitta-Leena 09 2340 5776 tai 050 301 9501

Alftan Marja 09 2340 5786 tai 050 563 0026

Ek Markus 09 2340 5726 tai 050 380 1539

Mällinen Tiina-Mari 09 2340 5766 tai 050 380 1604

Vaulas Arja 09 2340 5756 tai 050 596 8858

Diakoniatyöntekijät

Juvonen Hannele, Roihuvuori 09 2340 5718

Korhonen Eea, Roihuvuori 09 2340 5728

Mero-Hiltunen Anni, Laajasalo 09 2340 5748

Selin Kristiina, Laajasalo 09 2340 5738

Kanttorit

Filppula Hannele, Roihuvuori 09 2340 5717

Kujansuu Tomi, nuorisotyö 09 2340 5737

Niva-Vilkkö Päivi, Laajasalo 09 2340 5727

Lapsityöntekijät

Meriläinen Päivi, tiiminvetäjä 09 2340 5703

Etäniemi Auli,

Tammisaloon iltapäiväkerho 09 2340 5724

Huuskonen Brita,

Tammisaloon päivä- ja iltapäiväkerho 09 2340 5723

Juvonen Laura, pyhäkoulusihteeri 09 2340 5773

Kujansuu Virpi,

Laajasalon päivä- ja iltapäiväkerho 09 2340 5753

Lamberg Riina,

Laajarannan päiväkerho 09 2340 5743

Nuorisotyöntekijät

Anttila Marko, tiimivettäjä, poikatyö 09 2340 5707 tai 050 384 9055

Lavonen Saira, tyttötyö 09 2340 5722 tai 050 353 7979

Niiles Jaakko 09 2340 5707 tai 050 552 4711

Suntiot

Keränen Pekka, pääsuntio 09 2340 5715

Eskelinen Harri, Laajaranta 09 2340 5770

Krigsholm Maarit, emäntä,

Roihuvuoren kirkko 09 2340 5720

Maijanen Jouni, Laajasalon kirkko 09 2340 5730

Mähönen Merja, Laajasalon kirkko 09 2340 5750

Ottman Leena, Laajasalon kirkko 09 2340 5760

Kuparinen Marja-Liisa,

Roihuvuoren kirkko 09 2340 5740

Muut työntekijät:

Kiiski Jaana, seurakuntasihiteeri 09 2340 5712

Luumi Johanna, tiedottaja 09 2340 5713

Päivystävä pappi 09 2340 5702

Roihuvuoren kirkko 09 2340 5720

Tammisaloon kirkko 09 2340 5715

Laajasalon kirkon vahtimestarit 09 2340 5757

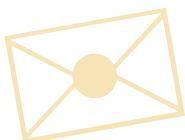
Laajaranta 09 2340 5770

Marjaniemen seurakuntakoti 09 2340 5715

Sähköpostit: etunimi.sukunimi@evl.fi

roihuvuori.srk@evl.fi

www.helsinginseurakunnat.fi/roihuvuori

Taizé tulee Helsinkiin!

Wiking Vuori.

Syyskuun viimeisenä viikonloppuna, 28.–30.9.2012, Helsingin tuomiokirkon ja Uspenskin katedraalin ympäristössä vallitsee kansainvälinen tunnelma. Taizén ekumeeninen yhteisö Ranskasta viettää viikonlopputahtumaa Helsingissä – ensimmäisen kerran Suomessa. Tapahtumaan odotetaan noin tuhatta nuorta kristittyä eri puolilta Itämeren. Ohjelmassa on rukoushetkiä, Taizé-lauluja, hiljentymistä, workshoppeja ja yhdessäoloa. Tapahtuman pääkielet ovat suomi ja englanti.

Mikä Taizé?

Taizén (lausutaan tezee) ekumeenisessa luostariyhteisössä Ranskassa vierailee vuosittain satoja tuhansia

nuoria eri puolilta maailmaa. Yhteisön toiminta on suunnattu erityisesti 15–29-vuotiaille, mutta kaikenikäiset ovat tervetulleita – myös Helsingin viikonlopputahtumaan.

Roihuvuoren seurakunnalla on pitkä suhde Taizéhen. Pastori Arja Vaulas ja diakoni Kristiina Selin vetivät sinne 2000-luvun vaihteessa kaksi nuorten matkaa. Moni matkaan osallistunut rakastui Taizéhen ja on sittemmin käynyt siellä omin päin. Laajasalon kirkossa vietetään kaksi kertaa vuodessa Taizé-messua ja Tammisaloon kirkossa Taizéhenkistä iltakirkkoa kerran kuukaudessa.

Tuomiokirkkoseurakunnassa Taizé-toiminta on aktiivisinta. Joka maanantai-iltana vietetään Taizéhenkistä Luottamuksen rukoushetkeä tuomiokirkon sivukappelissa ja kesätorstaisin Mustasaarella. Kerran kuussa on Luottamuksen messu tuomiokirkon kryptassa. Rukoushetkissä ja messussa käy ihmisiä eri puolilta pääkaupunkiseutua, Suomea ja maailmaakin. Niihin ovat kaikki tervetulleita.

Taizén hengellisyys

Yksi Taizén ystävä istuu myös Roihuvuoren seurakuntaneuvostossa. Neuvoston kuopus **Wiking Vuori**, ensimmäisen vuoden teologian opiskelija, tutustui luostariyhteisöön edellisessä kotiseurakunnassaan Paavalissa. Paavalin, Kallion ja Vuosaaren seurakunnat järjestävät joka vuosi nuorten pääsiäismat-

kan Taizéhen. Wiking lähti mukaan heti rippikoulun jälkeen, keväällä 2008. Tällä hetkellä matkoja on takana neljä.

– Elämä Taizéssä tuntui aluksi ihmeelliseltä, mutta kahdessa päivässä pääsin siihen sisälle. Se oli meenoa, Wiking kertoo.

– Parasta Taizéssä on hiljaisuus. Joka päivä on kolme rukoushetkeä, joissa on kymmenen minuutin yhteinen hiljaisuus. Saarnaa ei ole eikä Raamatun tekstejä selitetä. Luotetaan siihen, että ne puhuttelevat itsessään. Hiljaisuuden aikana kuulija saa miettiä elämänsä ja Jumalan sanaa.

– Olen saanut Taizésta ja Taizén ilmapiiristä voimaa toimia luterilaisessa kirkossa. Opiskelenkin kirkon virkaan. Siihen on Taizéllä varmaankin oma osuutensa, Wiking sanoo.

Jos haluat osallistua

Syyskuun viikonlopputahtuma on hyvä tilaisuus tutustua Taizén hengellisytyteen. Päivien ohjelma ja ilmoittautumislomake löytyy osoitteesta taizehelsinki2012.fi. Viikonloppu alkaa ilmoittautumisella perjantaina 28.9. klo 10, ja päättyy sunnuntai-iltana klo 18 Tuomasmes-suun Agricolan kirkossa. Roihuvuoren seurakunnasta viikonloppuun osallistuu nuorten ryhmä nuorisopastori Kati Pitkäsén johdolla. Tapahtumaan voi osallistua myös omin päin.

Jos haluat toimia

Taizén viikonloppu on hyvin edullinen. Koko viikonloppu maksaa vain 20–35 euroa omantunnon mukaan, ja sisältää myös ruokailut. Edullisuus perustuu vapaaehtoisten työntekijöiden työpanokseen. Taizén veljien ja vapaaehtoisten lisäksi pääkaupunkiseudun seurakunnat osallistuvat tapahtuman toteuttamiseen. Tällä hetkellä etsitään ihmisiä ja perheitä, jotka ovat valmiita majoittamaan muualta Suomesta tai ulkomailta tulevia nuoria kahdeksi yöksi ja tarjoamaan heille yksinkertaisen aamiaisen, iltapalan ja sunnuntailounaan.

Taizén kävijät ovat tottuneet vaatimattomiin oloihin kaksi neliömet-

riä lattiatilaa riittää. Majoittajat tuovat makuupussin ja patjankin mukanaan. Seuranpitoakaan ei tarvita, sillä päivät ovat täynnä ohjelmaa. Sen sijaan nuorille on mukavampaa, jos samassa kodissa voi olla toinenkin majoitettava. Jos siis haluat tarjota yösi-jän yhdelle tai useammalle nuorelle, ota yhteyttä Roihuvuoren seurakunnan pastoriin Riitta-Leena Sihvolaan 09 2340 5776, riitta-leena.sihvola@evl.fi tai tapahtuman majoitusvastavaan Maikki Viljaseen, maikki.viljanen@yahoo.com, 050 308 0159. Talkootyöläisiä tarvitaan myös - laulamaan kuorossa - koristelemaan kirkkoa

- pystyttämään telttoja tai muita rakennelmia
- huolehtimaan opastekylteistä ja neuvomaan
- pitämään huolta siisteydestä
- vastaanottamaan osallistujia
- jakamaan ruokaa
Talkoolaiseksi ilm. pinja.kauko@helsinki.fi, 050 556 2836.
Musiikkiavustajaksi ilm. elsa.sihvola@helsinki.fi, 050 347 5795.
Tietoa Taizésta ja tapahtumasta **www.taize.fi**
taizehelsinki2012@gmail.com
Lähde rohkeasti mukaan!

Riitta-Leena Sihvola

Taizén vapaaehtoiset hoitavat ruoanjakelun.

Taizé-alttari.

Hanna Vasiljev muuttaa Kuopioon

Seurakuntamme pastori **Hanna Vasiljev** muuttaa Kuopioon. Hannan aviopuoliso, **Jari Jolkkonen**, vihit-

Pastori Hanna Vasiljev.

tiin sunnuntaina 6.5. Kuopion hiipakunnan piispaksi.

Kuopioon muutto on edessä myös perheen lapsilla **Akselilla** 12 v., **Heikillä** 10 v., **Maijalla** 8 v., **Saimalla** 4 v. ja pienellä **Elsalla** 8 kk. Hanna ei pelkää piispan viran tuomia vaateita perheelle, sillä hän kokee miehensä piispan viran mieluisaksi tavaksi toteuttaa pappetta ja erityistä kutsumusta.

– Erityisesti odotan jumalanpalveluselämän kehittämistä, jos voisin siinä olla jotenkin mukana, kertoo Hanna Vasiljev.

Hanna on tällä hetkellä virkavapaalla tehtävästään Roihuvuoren seurakunnan seurakuntapastorina.

Suntion eläkepäivät

Kerttu Pöllänen on toiminut Tammissalon kirkon suntiona lähes kymmenen vuotta. Pidetyn suntion eläkepäivät alkavat virallisesti heinäkuussa. Matkalaukut on kuitenkin jo pakattu, sillä Kerttu suunnistaa lähiviikkoina hyvin ansaittujen eläkepäivien viettoon Irlantiin, jossa häntä odottavat niin tyttäret kuin lapsenlapsetkin.

Lähtölähjäksi seurakunta lahjoitti Kertulle finin sateenvarjon. Me työntekijät uskomme, että se jos mikä, on välttämätön esine Belfastin viimassa. Hyvää matkaa ja – sateenvarjosta huolimatta – aurinkoisia eläkepäiviä Sinulle, Kerttu!

Myös Lastenkirkko Tammenterhon väki muisti Kerttua kevään viimeisessä messussa. Kerttu oli alusta asti ollut lämmöllä mukana Tam-

menterhon lastenkirkon järjestelyissä. Monet muistavat lämmöllä Kertun tekemiä herkkuja, joita oli tarjolla messun jälkeen. Lastenkirkko Tammenterhon väki jää kaipaamaan Kerttua ja iloitsee samalla siitä, että nyt Kertun lapsenlapset saavat mumminsa lähelle.

Kiikari

Yhteisvastuukeräys tuotti hyvän tuloksen

Roihuvuoren seurakunnan yhteisvastuukeräys tuotti tänä vuonna 23234,55 euroa. Tulos koeheni viimevuotisesta kolmella ja puolella tuhannella eurolla. Seurakuntamme yhteisvastuupäällikkö Eea Korhonen on tulokseen erittäin tyytyväinen ja kiittää lämpimästi kaikkia keräykseen osallistuneita.

Vuoden 2012 keräysvaroin Taikuu-Säätiö käynnistää pienluottohankkeen, jossa taloudellisissa ahdingossa oleville ihmisille myönnetään matalakorkoisia pienlainoja, joiden avulla he voivat saada elämänsä ja taloutensa uudelleen hallintaan. Ugandassa keräysvaroilla tuetaan pienrahoitus-toimintaa.

www.yhteisvastuukerays.fi

Sisä- ja Ulkomaalaukset + Kattomaalaukset. Remontti- ja Rakennustyöt Sisällä ja Ulkona. 040 712 8888

Kattokorjaukset, Kattojen Uusimiset, Peltisepäntö, Vesikourut, Tikkaat, Lumiesteet. 040 712 8888

Lomamatkat

Tel Aviv ja Natania

4.10., 11.10., 18.10, 25.10

Finnairin suorat lennot Helsingistä

1 viikko alk. **799**

Eilatin pitkät lomat

3.1., 24.1. 3 viikkoa .. **899**

3.1. 6 viikkoa **1299**

Hinta alk./hlö. Majoitus jaetussa 2h huoneessa. Palvelumaksu 12€/varaus.

Kiertomatkat

Matkaoppaana Pentti Holi

4.-11.10.2012
Lehtimajanjuhla
Jerusalem-Tiberias-Tel Aviv

11.-18.10.2012
Israelin kiertomatka
Jerusalem-Tiberias-Tel Aviv

25.10.-1.11.2012
Israelin kiertomatka
Tel Aviv-Tiberias-Jerusalem-Eilat

1.-8.11.2012
Israel - Jordania kiertomatka
Petra-Amman-Tiberias-Jerusalem

15.-22.11.2012
Kotimaan matkaklubi
Jordania - Israel kiertomatka
Petra-Amman-Tiberias-Jerusalem

22.-29.11.2012
Israelin kiertomatka
Jerusalem-Natania-Eilat

7.-14.3.2013
Israelin kiertomatka
Jerusalem-Tiberias-Tel Aviv-Eilat

21.-28.3.2013
Israelin kiertomatka
Jerusalem-Kuollutmeri-Eilat

Kiertomatkojen lisätiedot ja varaukset: Matka-Vekka Tarja Stefanov puh. 020 120 4077 tarja.stefanov@matkavekka.fi

Matka-Vekan toimistot kautta maan, Puhelinmyynti 020 120 4100 (ma-pe 8-18, la-su 10-14) ja valtuutetut jälleenmyyjät

Tuula Hakkarainen

Laajasalon oma välittäjä

HUOM!

Kauppa käy hyvin! Etsin myyntiin kaiken kokoisia koteja Itä-Helsingissä.

Saat asunnostasi luotettavan hinta-arvion ja kilpailukykyisen välitystarjouksen ilman velvoitteita. Soita ja sovi arviokäynti!

HYVÄT MYYNTITULOKSET, TYTYVÄISET ASIAKKAAT

Ania Larmala yrittäjä
040 777 8774
ania.larmala@huom.fi
facebook.com/aniaran.asuntomyynti

Huom! * Suomen Asuntopalvelut Oy LKV • Mannerheimintie 27, 00250 Helsinki Välityspalkkio 4,9 % (sis. alv. 23 %) kohteen velattomasta kauppahinnasta tai sop. muk.

Välitämme.

Kotimaa-yhtiöt ilmoitusmarkkinointi toivottaa kaikille hyvää kesää.

Minna Zilliacus
020 754 2361, 040 774 7777
minna.zilliacus@kotimaa.fi

KOTIMAA-YHTIÖT

TERVETULOAA SUVISEUROIHIN LOPELLE

29.6.-2.7.2012

Lopen Räyskälän lentokentälle kohoaa kesä-heinäkuun vaihteessa keskisuuri suomalainen kaupunki, jonne odotetaan saapuvaksi noin 65 000-70 000 seuravierasta. Seuroihin tullaan kuulemaan Jumalan sanaa, laulamaan ja tapaamaan ystäviä.

Aattoseurat 28.6 ja avajaiset 29.6. Suviseuraohjelmaa 5 päivän ajan

Kaikki ovat tervetulleita suviseuroihin!

Voit seurata suviseuroja myös netissä www.suviseurat.fi

Jumala on kaupunkinsa vahva turva (Ps. 48:4)

Sinua tarvitaan

– ystäväksi yksinäiselle

Lähimmäispalvelukurssi

syksyllä Laajasalon kirkolla 19.9, 26.9 ja 10.10 klo 18-20. Tiedustelut ja ilmoittautumiset diakoniatyöntekijöille Anni Mero-Hiltunen p. 09-23405748 tai Eea Korhonen p. 09-23405728

”Ja mun sydämeni etsi lepoa ja rauhaa”...

Otsikko on tuntemattoman runoilijan kynästä lähtenyt suomalaisen kesäyön kuvaelma:

*”läksin minä kesäyönä käymään/
siihen laaksohon,
kussa kuuntelin päivää/
kussa lintuset laulaa,
metsäkanatkin ne pauhaa,
ja mun sydämeni etsi
lepoa ja rauhaa...”*

Nyt on taas aika haaveilla kesästä ja levosta, jostain ihanasta täydellisyyden tunteesta, joka puhdistaa sielua, antaa lepoa ja virkistää elämää. Meistä useimmilla lienee kesähaaveita: kaipuuta johonkin tai jostakin, joka on erilaista kuin arki.

Miten olisi kesä mökillä?

Suomessa oli vuoden 2010 lopulla kaikkiaan 489 200 eritasoisia kesämökkiä, ja määrä kasvaa vuosittain noin 4 000 uudella mökillä tai vapaa-ajan asunnolla, joka saattaa olla jo kaukana perinteisestä kesämökistä. Eniten mökkejä on Varsinais-Suomen alueella, yli 48 000, ja seuraavaksi eniten Etelä-Savossa ja Pirkanmaalla, yli 45 000 mökkiä. Tilastokeskuksen mukaan ihmiset pyrkivät hankimaan mökin melko läheltä kotipaikkaansa: 250 kilometrin tai 3 tunnin ajomatka lienevät tavallisia reunaeh-toja mökin sijainnille, paitsi Lapissa oleville vapaa-ajan asunnoille.

Perinteisten kesämökkien keskikoko on vähän yli 40 neliometriä, uudemmat vapaa-ajan asunnot noin 60 neliometriä. Omistajien keski-ikä on koko mökkikannassa noin 61 vuotta, mikä kertoo osittain mökkien alkuperäisestä merkityksestä – saada myös kaupunkilaiset lapsiperheet kesäksi maalle luonnon keskelle vaikka vaatimattomiinkin oloihin. Ehkä sieltä kumpuaa edelleen haave levosta ja rauhasta keskellä luonnon hiljaisuutta!

Toisiko matkustaminen lepoa ja rauhaa?

Tietosanakirjan mukaan ihmiset matkustavat pois päivittäisestä ympäristöstään mieleisiin kohteisiin lomalla, virkistyäkseen, mutta myös työtehtävien vuoksi. Matkustuksen varhaisimpia muotoja ovat pyhiinvaellusmatkat ja ristiretket jo keskiajalla. Nyt tosin pyhiinvaellusmatkat patikoiden reppu selässä pyhiä reittejä ovat tulleet taas kovin suosituiksi. Matkailun merkitys elinkeinona on kasvussa koko ajan aiheuttaen tulovirran vastapainoksi myös paljon haittaa esimerkiksi luonnolle. Erilaiset teemamatkat houkuttelevat yhä kasvavia matkustajamääriä jonkun erikoisuuden perusteella.

Suosituin matkailumaa on Ranska ja suosituimmat kaupungit ovat Pariisi ja Lontoo. Suomalaisten suosikkimatkat tehdään risteillen Ruotsiin ja Viroon, talvella johonkin auringorannalle.

Olisiko kasvimaata ja mullan tuoksu sielun virkistys?

Monilla kesämökeillä on omat marjapensaat, mutta myös kaupungeissa

nuoremmat perheet hankkivat siirtolapuutarhamökkejä ja kasvimaata. Siirtolapuutarha on kuin paluu johonkin entiseen, kiireettömään, kauniiseen ja omilla ehdoilla luonnon lähellä vaatimattomasti elämiseen. Parvekkeiden salaattiviljelmit ja uusimpana ideana kerrostalojen omat kasvimaat täyttävät osaltaan luonnon kaipuuta ja mullan tuoksun ihanuutta.

Entäs sitten käytäntö?

Saadakseni selville, mistä roihuvuorelaiset, me itse ja tässä lähellä asuvat naapurimme saavat lepoa ja rauhaa, päätin lähteä kysymään asiaa heiltä itseltään. Matkalla soitin parille ystävälleni kysyäkseen heiltä samaa asiaa:

Mitä kesä sinulle merkitsee? Mistä saat lepoa ja rauhaa sieluusi?

Ja näin minulle vastattiin:

– Olemme vuokranneet mökin viikoksi järven rannalta, teemme pieniä retkiä ja opetamme lapsille luonnossa kulkemista ja lintujen ääniä. Lepo ja rauha tulee yhdessäolosta, pienistä asioista ja linnunlaulusta. – *Työssäkäyvä kahden pienen lapsen äiti*

– On päästävä johonkin uuteen ympäristöön, vaihdettava maisemaa. Matka katkaisee rutiinit, uudenlainen luonto virkistää. Se on lepoa. – *Noin 55-vuotias yrittäjä, nainen*

– Parasta on istua hiljaa laiturilla ja onkia. Samalla saa seurata veden lipatusta ja jos saa kalaa, ihaninta on tehdä kalakeitto leiripaikan rannassa ja syödä luonnon keskellä. Rannassa hiljaa istumista ei voita mikään. – *Noin 60-vuotias mies, eläkkeellä*

– Mökkeily saarella Itä-Suomessa läheisten kanssa. Luonnossa olo, se on parasta. – *Noin 60-vuotias mies*

– Veneily pikkuveneellä Helsingin lähisaareen kaupungin valojohtomaan – vaikka yksin, se on parasta. – *Noin 55-vuotias mies*

– Minulle kirkko on levon paikka. Se oli tärkeä hengähdyspaikka etenkin kiireisinä työvuosina. Myös rukous tuo rauhan ja levon. Lisäksi rauhaa löytyy luonnosta ja puutarhasta, ja mikäpä sen mukavampaa kuin hepon selässä kopsutella kauniilla säällä maastossa ja lauleskella. – *60-vuotias nainen*

Minulle lepoa ja rauhaa tuo talvisin kirkko ja rukous. Kesällä parasta on istua mökin kuistilla ja kuunnella sadetta tai katsella, kun auringon säteet leikkivät Saimaan laineilla.

Mikä tuo Sinulle lepoa ja rauhaa?

Varpu Välimaa

Ihana kesä

Naapurissani asui pitkään iäkäs rouva, joka rakasti kukkia. Hän kasvatti taimia purkeissa, ja hänen pienessä talossaan oli eri vaiheissa olevia taimia sekä ikkunalaudoilla, lattioilla että pöydillä. Hän ei pystynyt sydänvaivojensa vuoksi liikkumaan kovin hyvin, mutta hän odotti kesää, jolloin saisi istuttaa taimet maahan ja ihailla kaunistaa puutarhaa. ”Jos näkisin vielä yhden kesän”, hänellä oli tapana huokaista. Kesän odotus piti hänet vireänä. Kesää odottaen hän jaksoi kestää pitkät ja pimeät syksyn ja talven ajat.

Hän sai nähdä monta kesää. Nyt häntä ei enää ole. Taloon on muuttanut uusi asukas. Mutta hänen puutarhansa elää ja kukkoo ja kertoo hänestä ja kaikesta mitä hän rakasti. Linnut tekevät pesänsä rannan puihin, omenapuut kukkivat ja kantavat syksyllä runsaan sadon. Ja kukat. Niitä on joka puolella. Ne ovat levinneet ja valanneet alaa.

Uuden kesän kokeminen on etuoikeus ja lahja. Siksi jokaisena päivänä olisi hyvä ottaa vastaan kaikki se lämpö ja kauneus, mitä on tarjolla. Ja jokaisena päivänä olisi hyvä muistaa että me huomaamme tammee istutamme ympärillemme jotain sellaista, mikä jää elämään niiden ihmisten mielissä, jotka ovat meidät kohdanneet.

”Hän antaa ravinnon kaikille luoduille. Iäti kestää hänen armonsa.”

Anna-Mari Kaskinen